

Išėina kas trečiadienį  
Brooklyn, N. Y.  
Prenumerata metams;  
Suvienytose Valstijose ir  
Kanadoje \$2.00  
Europon ir kitur \$2.50  
Prenumerata mokama iš vir-  
šaus. Prenumeratos metas  
skaitosi nuo laiko užrašymo,  
ne nuo Naujo Mėto.  
Apgarsinimų prekių klaus-  
kite laišku.  
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,  
120-124 Grand st.  
Brooklyn, N. Y.

# VIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

„Vienybė Lietuvių“  
Published every Wednesday  
Brooklyn, New York.  
Yearly subscription rates:  
In the United States and  
Canada \$2.00  
To Foreign Countries \$2.50  
Advertising rates on applica-  
tion.  
Address all communications  
to publishers:  
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS  
120-124 Grand st.  
Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 17.

Brooklyn, N. Y., 28 d Balandžio (April) 1909. m.  
ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIV

## Vadoveliams leisti.

Kaip pasirodo, mūsų pajiegos vis ir visame da yra menkos. Parašymui rankvedžių mokykloms su amerikiečių pagalba buvo įsteigti keli konkursai. Keletas rankvedžių tam tikro, susidedančio iš mokytojų-žinovų, komiteto buvo pripažinti už tinkamus mūsų mokykloms ir gavo premijas; bet vėl klūtis! Pasirodo, kad parašytųjų rankvedžių autoriai jų tinkamai negali išleisti. Su aritmetikos rankvedžiu, arba kitais panašiais, tiek to, ten nėra paveikslėlių, nereikia kliūčių, tokias knygas gali išleisti be spaudė, kad ir savomis lėšomis. Sunkiau vienok su skaitymų knygomis, ypač su geografija, kur reikia deti daug paveikslėlių, daug mapų.

Štai, kad ir su geografija. p. Gabrys parašė tinkamą geografijos knygą, gavo premiją, bet jau arti metai eina, o išleisti jos neįtengia. Vienas iš spaudėtininkų, p. Jagomasta, Prusuose, apsiėmė leidimą ir iš savo pusės priza-dėjo deti pusę iškaščių. An-trą pusę p. Gabrys turi para-pinti. Iki šiolai nieko nėra. Darbas stovi, ba nėra pinigų.

Pereituose metuose laikraštyje „Lietuvos“ buvo paduotas sumanymas įsteigti „rankve-džiams leisti fondą.“ Rankve-džių juk reikia, ir tai greit, mokykloms kaip Lietuvoj, taip ir Amerikoj. Kaip po-puliariškos knygos, tie rankvedžiai bus naudingi pasiskai-tyti kiekvienam lietuviui.

Dabar vėl girdime, kad Massachusetts'o lietuviai, iš kur išėjo sumanymas įkurti tą rankvedžiams leisti fondą, rengia vienur-kitur prakal-bas, paminėdami 40-metines sukaktuves nuo pradžios mūsų Ameriką emigracijos. Ant prakalbų daromas kolekto- ketina skirti įkurimui nuolat-iniojo rankvedžiams leisti fon-do.

Kada atsakantis pinigų skaitlius bus surinktas, rankvedžių leidimu gal apsiims da-bartinis Lietuvos besas rankvedžių konkursams spręsti ko-mitetas, arba gal iš mokyto-jų galima ten bus sutverti ki-tą tinkamą komitetą, jei ne,— tai sutversime tokį komitetą čia Amerikoje, arba TMD. ga-lės tuomi užsiimti.

Projektuojama yra taip, kad fondo komitetas padarys

su savininkais vadovėlių kon-traktus, kad pinigai iš pir-miausiai parduotų knygų grįš į fondo kasą, plius 10% iškaš-čiams, kol neišismokės visa skola.

Atgavęs tokiu būdu fondo komitetas pinigus, leis kitą vadovėlių, ir tt.

J. Jonila

## Dėlei V. Kudirkos raštų išleidimo.

— | —  
„Magis amica veritas.“  
Iš viso ko galima spręsti, jog pinigai, reikalingieji jubi-lėjinei V. Kudirkos raštų lai-dai, visi susirinkę — ir, kaip „V. L.“ No. 12 „Pranešimas“ skelbja, p. Gabrys galėsias jau greit tuos raštus ir spauz-dinti.

Tame pat tečiau „V. L.“ numeryje yra patilpęs p. Vin-ciuono straipsnelis, kur gerbjamas autorius „už akių“ užbėg-damas duoda šiokių-tokių pa-tarimus, paliečiančius pa-čią laidos išvaizdą. Man ro-dos, kad tokių ir kitokių dar-patarimų ar sumanymų gali-ma būtų ir daugiam nemaža prirašyti. Bet darbas tai bu-tų, nežinant p. Gabrio laidos programo ir plano, bergždžias. Juk kas žino: o gal jau visa tai dar geriau apgalvota, nu-tarta, padaryta?!

Teisybė, „V. L.“ teprisiėjo man paskutiniiais laikais vos nuo pernai rudens reguliariš-kai skaityti, bet, kiek aš visa, kas buvo apie kalbamą ju-bilėjinę laidą T.M.D. organe rašyta, atsimenu, — išrodo man, by kažko truktų visa-me tame, šiaip ar taip dėlto svarbjame sumanyme.

Aš sustosiu čia tik prie vie-no, butent jubilėjinės laidos redakcijos klausimo.

Toji redakcija, kaip žino-ma, T.M.D., pasiėmusios ne lengvą jubilėjinės laidos ru-pesnį, pavesta p. Gabriui, pa-čiam, regis, viso dalyko suma-nytojiui.

Čia pat tuoj turio pažymėti, jog judindamas taip o-pų dalyką, tolimas esu nuo visoki-smeniškumo: tą pat turėčiau vistiek pasakyti, kad vietoj p. Gabrio būtų ir kažki kiek my-limesnis ir artymesnis man draugas.

Mano nuomonė, trumpai kalbant, tokia yra tame daly-ke.

Tokios jubilėjinės V. Kudir-kos raštų laidos svarbumas yra mūsų raštijoje nemažas,

bet ir jos redakcijos darbas nelengvas. Nekalbant jau apie pačią taip sakant pavir-šutinę išvaizdą, nemaža sun-kenybų padaro ir patsai lai-dos turinys, butent jo sutvar-kymas, tojo sutvarkymo ir re-dakcijos darbo atlikimas ir tt. Klausimų, tokį darbą atlie-kant, gali kilti nemaža. Nėsa aš suprantu, jog tokios laidos uždavinys yra ne vien tik Kos d rbių paprastas, lengva ranka, atspaudimas, ydant nega-lintieji senųjų „Varpo“ ir ki-tų laikraščio NN. besusrasti galėtų vėl „pasiskaityti“, — ta-sai uždavinys praplatės, jei mes ir patį tokios laidos tiks-lą praplėsime. Ir taip, jei pa-norėsime, ydant ta laida būtų ne tik brangus kam iš Kudir-kos laikų atminimo rinkinys, ar tariamasai pačiam autoriui paminklas, kurio jis, žinoma, visai užipelno, — bet suteiktų dar laukiamąją ir galimą nau-dą ir jaunesnioms mūsų kartoms, esančioms ir artimo-joje ateityje dar busiančioms, tai rasime turbut reikalinga ap-rupinti laidą ir tam tikra įžan-ga, tam tikrais prieteksto prie-rašais; beto, jei panorėsime taja laida pristarnauti ir mūsų raš-tijos istorikams, palengvinti jiems ir taip nelengvą darbą, tai čia kils vėl nemaža kitų klausimų, kurių lengva širdi-mi apeiti sąžiningas redakto-rius negalės.

Ar visa tai apgalvota, ap-svarstyta, — aš nežinau, bent apie tai man neteko skaityti. Žinau tik, kaip jau esu pasa-kęs, jog redakcinė laidos dalis pavesta p. Gabriui. Ir čia kyla man nevienas abejojimas.

Kaip p. Gabrys darbą pasi-ryžęs yra atlikti ir kaip jį pa-galios atliks, neturiu žinių, to-dėl aš šiaip protauju: kalba-mosios laidos redakcijos dar-bas, kaip matėme, nėra leng-vas, bet taip pat nelengva ir nuspręsti, ar p. Gabriui, žinant jį iš pasirodžiusių jo darbų, pasiseks įvairios redakcijos sunkenybės apgalėti, — ar, apskritai, nežiurint geriausių jo norų, padaryti tatau jįsai įstengs: nežinome jokio tam tikro jo atliktojo darbo, kuris le-stų mumis šviesiaus ir prie-lankiaus į jojo pasiūmtąjį dar-bą žiūrėti.

Kaipgi tad būtų buvę ge-riau padarius? Na, toksai leidimas, kaip kalbamoji lai-da, pas mus ar šiaip ar taip naujiena. Beto, čia dar rei-kia nepaleisti iš akių ir tam tikros mūsų skaitančiosios vi-suomenės ir jaunos dar raštijos

apystovos. Ligišiol taip pat nėra tekę dar pas mus nei at-skiriam žmogui, nei tam tik-rai įstaigai tokiais darbais pa-sirodyti, kad galima būtų tie siog pirštu durti ir pasakyti: štai kam reikėjo tasai darbas pavesti. Bet tai nereškia dar, žinoma, jog tokie darbai būtų pas mus dar negalimi. Aš esu tik tos nuomonės, jog jie rei-kia atsargiai, gerai apsiziurint daryti. Šitame gi idėm atsi-tikime esu tiesiogios tos nuo-mės, jog priderėjo ne vienu kuriuo žmogum, renkant re-dakciją, pasikakinti, bet iš pačių pradžių geriausiai buvo tokiame atsitikime rinkinio, sudėtinio darbo principo pri-silaikyti — ir pavesti laidos redakciją tam tikrai komisi-jai, susidedančiai iš kelių žmo-nių, kurių bendram darbui engviau, tikiesos, būtų įvai-rios sunkenybės apgalėti, pa-sirikimai išvengti, negu vie-nam, kad ir geriausiai norais pasirodžiusiam žmogni.

Aš labai norėčiau pamatyti gerai surengtą ir rupestingai, dailiai atliktą jubilėjinę Ku-dirkos raštų laidą, kurios te-čiau susilaukti dabar, kiek nuošaliai stovinčiam žmogui gali būti žinoma, kažki kodėl nelabai didelė tėra viltis. . .

Atvirai prisijisiu: aš labai norėčiau, kad šitie mano abe-jojimai būtų ar pasirodytų bereikalingi.

Gal todėl kas išsigaletų „abejojantį patvirtinti“? Tik težinau iš kaluo, jog nei gra-žų, nei jausmingiausi, bet pli-ki žodžiai man nieko senai jau nebepadedą. . .

J. Bekampis.

9. IV. 09.  
(Iš Vak. Europos).

## Istorinės provokacijos linkis.

(Žiur. „V. L.“ N 16.)

Nupuolęs iš taip augšto- vietos Lopuchinas surengė biurokratams milžinišką kei-štą. Puolimas neatėmė iš jo slaptų žinių. Nebegalėdamas savęs išgelbėti, jis nulėmė — tegul sau ir kiti sykiu ar pas-kiaus jį žemyn nukrinta. To-dėl jis pasikvietė p. Burceva, revoliucijos istorijos rašytoją, ir išskėtė prieš jį vidurinį šni-pų lėkštą, ant kurio buvo dau-gybės suokalbų planai. Jis išvertė aikštėn ir Azevo dvi-veidę rolę, kurią šis taip ilgai ir pasekmingai lošė, priduręs, kad šis garsusis šnipas iki-pat

pereitojo lapkričio tarnavo generolui Gerasimovui, slapto-sios policijos viršininkui Petrapilėje.

Suprantama, kad Lopuchi-ną tuojaus areštavo. Nevei-zint, kad jis pirmiau buvo to kioje augštoje vietoj ir kad turėjo galingus sėbrus, nieko tas jam negelbėjo—Lopuchiną įmetė kalėjiman tiesiai pačiam Stolipinui paliepus. Stolipinas seniaus buvo jo mokintinis, todėl premieras gerai numanė, kad jo pirmesnis viršininkas daug ką apie jį žino ir neuž-mirš visuomenei pranešti, jei-gu tik bus duota tam gera proga.

Iš vėliaus suteiktųjų Lopu-chino žinių, Burceviui pasiro-dė aišku daugelis faktų, kurių pirma negalima buvo suimti į galvą. Paveizdan: kodėl to-kią daugybę revoliucionierių sumanymų nuėjo niekais, ir kodėl dauguma revoliucijos vadovų, kurie tikėjosi esą nie-kame nenužvelgti valdžios, buvo staigu policijos suimti ir išgabenti Sybiran? Lopuchi-nas išaiškino, kad tą viską pa-daręs Azevas.

Burcevas tuojaus apskelbė Azevo darbus ir jį nuteisti su-šaukta revoliucionierių tribu-nalą. Kaip ir reikėjo tikėtis, Azevas teisman amėniskai ne-pripiluvo, bet rašė laiškus, ku-riuos paskiaus dums atstovai Bulota ir Pokrovskis iš Pary-žiaus išgavo, dumoje perskaitė ir tokį triukšmą padarė. Laiš-kuose Azevas revoliucionie-riams teis nosi, kad jis nėsas išdavikas, privesdamas nuž-dymus kng. Obolensko did. kng. Sergijaus ir von Plevės; tą darbą jis sau priskaitė. Ir norints Stolipinas dumoje už-ginėjo, kad Azevas, kaipo valdžios patarnautojas, nieko bendro su tais nužudymais ne-turėjęs, bet patsai šnipas pa-liudijo Burcevo darodymus. Patėmyta, kad šituce suokal-biuose Azevas turėjo dvejopus siekius. Pirma: jis pradėjo dasigaut į patį revoliucionie-rių vidurėlį, todėl jam reikėjo kuomi-nors tokiu didžiu prieš-juos atsižymėti. Antra: jis šlavė taką vienam savo polci-jos viršininkui, kuris visa šir-džia troško anuos didžiunus sau iš kelio pašalinti. Ir ši tie planai tikrybėje įvyko, kaip buvo sumastyti.

Šitame pastebėtiname pasa-lumo ir galvažudybių tinkle yra tiek daug įpainiota Rusi-jos augštų valdininkų, kad nėra iš ko stebėtis, jei val-džia Az-vo jieško su nemen-

kesniu uolumu, kaip ir revo-luicionieriai.

Senovės graikai turėjo pa-niurusią dievę, vardu Nemezis. Ji turėjo atreikštį nepermal-dajamą prigimtą tei-ėją, ku-ri jokiū būdu ir jokiam nevi-donui neatleidžia kuomet-nors jo neubaudusi. Azevas be-jieskantis pasaulij plyšelio, kur galėtų savo baisų asmenį su dar baiesniais darbais pa-slėpti, žino gerai, kad senovės hellinų dievaitė taip-pat rusti ir neatlaidi tebėra, kaip ji bu-vo ir didžio dainiaus Homero laikuose.

(Toliaus bus)

## Moters, pirmyn!

Mes geidžiame, mūsų širdis trokšta, alksta idealizmo, pa-sišventimo meilei. Gyvena del meilės, net kenčia del mei-lės, — meilės, tos dinamiškos spēkos traukiančios mūsų gy-venimą pirmyn, augštin, ver-tyn, lamingyn.

Gyvenimas trumpas, laikas brangus, — todėl — moteris — neišauk vokime jo tuščioms sva-jonėms, bet sunaudokime li-kusias nuo darbo valandas apšvietimui, išbulinimui proto ir jausmų, idant padary-ti savo gyvenimą laiminges-niu, malonesniu, šviesesniu ir kad pastotume naudingesne-mis draugijoje. Šiandien jau XX-tas šimtmetis, civili-zacijos amžis; mes nusidėtu-me prieš gamtą, jei nenorėtu-me šviesies ir von Plevės; tą darbą jis sau priskaitė. Ir norints Stolipinas dumoje už-ginėjo, kad Azevas, kaipo valdžios patarnautojas, nieko bendro su tais nužudymais ne-turėjęs, bet patsai šnipas pa-liudijo Burcevo darodymus. Patėmyta, kad šituce suokal-biuose Azevas turėjo dvejopus siekius. Pirma: jis pradėjo dasigaut į patį revoliucionie-rių vidurėlį, todėl jam reikėjo kuomi-nors tokiu didžiu prieš-juos atsižymėti. Antra: jis šlavė taką vienam savo polci-jos viršininkui, kuris visa šir-džia troško anuos didžiunus sau iš kelio pašalinti. Ir ši tie planai tikrybėje įvyko, kaip buvo sumastyti.

Šitame pastebėtiname pasa-lumo ir galvažudybių tinkle yra tiek daug įpainiota Rusi-jos augštų valdininkų, kad nėra iš ko stebėtis, jei val-džia Az-vo jieško su nemen-

Gyvenimas trumpas, laikas brangus, — todėl — moteris — neišauk vokime jo tuščioms sva-jonėms, bet sunaudokime li-kusias nuo darbo valandas apšvietimui, išbulinimui proto ir jausmų, idant padary-ti savo gyvenimą laiminges-niu, malonesniu, šviesesniu ir kad pastotume naudingesne-mis draugijoje. Šiandien jau XX-tas šimtmetis, civili-zacijos amžis; mes nusidėtu-me prieš gamtą, jei nenorėtu-me šviesies ir von Plevės; tą darbą jis sau priskaitė. Ir norints Stolipinas dumoje už-ginėjo, kad Azevas, kaipo valdžios patarnautojas, nieko bendro su tais nužudymais ne-turėjęs, bet patsai šnipas pa-liudijo Burcevo darodymus. Patėmyta, kad šituce suokal-biuose Azevas turėjo dvejopus siekius. Pirma: jis pradėjo dasigaut į patį revoliucionie-rių vidurėlį, todėl jam reikėjo kuomi-nors tokiu didžiu prieš-juos atsižymėti. Antra: jis šlavė taką vienam savo polci-jos viršininkui, kuris visa šir-džia troško anuos didžiunus sau iš kelio pašalinti. Ir ši tie planai tikrybėje įvyko, kaip buvo sumastyti.

Šitame pastebėtiname pasa-lumo ir galvažudybių tinkle yra tiek daug įpainiota Rusi-jos augštų valdininkų, kad nėra iš ko stebėtis, jei val-džia Az-vo jieško su nemen-

Pereituose metuose susitvėrė

ir lietuvių moterų draugija — Lietuvių Moterų Progr. Susiv. Amerikoje, kurio tikslas — platinėti abelną apšvietą reikiama auklėjimams, kaip ir darbininkams fabrikuose, supažindinti lietuves moteris su dalykais, kurie tik matosi reikalingi joms tuojaus žinoti. Bet da mažai tėra spēkų.

Geistina, kad prie šios organizacijos prisidėtų, visos Amerikos lietuviškos ir paremtų mus darbą, ypač moterims, kurios dalyvavo jos su tvėrime, vertėtų daugiau atydos atkreipti, daugiau pasidarbuoti, idant būtų verta to vardo, kuris šiai draugijai suteiktas.

Ikšiolai, kiek girdėti, tai tik Brooklyno L.M.P.S. 1-ma kuopa gerai gyvuoja, laiko kas trečias mėnesio nedėdienis susirinkimus, Liet. Tautiško namo salėje. Ši kuopa da ir savo knygynėlių įsikūrė, kur kiekviena narė ir pašalinės moteris gali dovanai gauti pasiskaitymui knygų ir laikraščių.

Bet ar yra kur daugiau moterų besidarbuojančių? Atsiliepkite ir prisidėkite, kurios tik branginate apšvietą.

O. Karaliūtė.

## PO ŽEMĖ.

(Užbaiga.)

### III.

Taip traukėsi savaitė už savaitės.

Netikėtai vakarinė partija susstrebavo: jau keletas dienų senesnieji, labiau patyrę anglekasiai aimanavo, kad vienoje šoninėje šachtoje patėmyta baises ir nepermaldaujamas anglekasių priešas — gaza. Reikalavo, idant kasyklų valdyba būtų atsargi, kad galerijos, kame labjau susirenka gaza, būtų stropjai išvedomos. Valdyba žadėjo:

— Tikrai nesustokite!.. Jurių ministerija apsteliavo daugelį anglių. Tik tą apstalą išpildysim, ir...

Taip ir užsiliko. Tik iš lupų į lupas vaikštinėjo gandas apie tankias katastrofas dėlė gazų.

Taip, gaza yra baises anglekasio priešas, tykantis ant žmogaus, kuris tik drįsta įsi kraustyti į vidurios motinos žemės, kad ten iškaliti duoną. Užtenka tik neatsargiai užgauti kapočių į akmenį, ir iš vienos kibirkštėlės tuoj užsidega susirinkę gaza. Momentas, ir — atsitinka plyšimas kurio pasekmės tankiai esti baises...

Buvo da apie valandą laiko iki partijai persikeisiant. Juozas, nuvargęs išties 8 valandų darbu, tik — ką bejudino nuilusias ir nutirpusias rankas. Kapočius rodosi pats iš rankų sprūsta. Ir kada Etgenas atstūmė jam atdykintą vagonėlį. Juozas vos išteko spēkų nusitverti už slyto ir prikrauti vagonėlį.

Nuvargimas apgalėjo netvirtuolį Rigo: jis tankiau kaip pirma metė darbą, kad atgauti dviasis ir kaskarts ejo į kampa, kur stovėjo jo viršutinės drapanos ir duona; ten atsisedęs jis kramtė plutas užsigerda-

mas gurkšnį sušilusio rugštaus vyno. Tuomtarpu Etgenas, atstumęs tuščią vagonėlį Juozui, pašnabždomis tarė jam:

— Ištikrujū, pasiutęs tas Rigo. Jūs matote, — jis ruko. Jeigu kartais gali pasisukti užveizda...

— Negali but! Tugi žinai, kad...

— Pasaulė! Kas gi to nežino? Bet jis, juk, pusgirtis... paskiau...

Tame momente atsitiko nepaprastas dalykas. Čielas kamuolys mėlynai-žalios liepsnos smarkiū šmoru išsiveržė iš plyšio, kur sėdėjo rudydamas Marselis Rigo. Neišpasakytą spēka nutvėrusi, sviedė Juozą į žemę, vėl pakėlė ir sudavė į prisiglaudusį prie sienos arklio kuną, paskui vėl nusviedė apsvaigusį ir pusiau apjakintą į galerijos gilumą.

Jis pasikele, atsiklaupė ant kelių; jo rankos atsiremė į kaktą. Tas „kas tokis“ buvo Etgeno kunas. Pats nesuprasdamas ką daro, Juozas pagriebė jaunikaity ir leidosi bėgti. Bet jis vėl parpuolė: žemė, rodėsi, banguoja po jo kojomis. Sienos sudrebėjo, lubos, įlanko, paskui įgriuvo...

Tai buvo žinoma katastrofa „Esperanso“ kasyklose, kur bėgyje kelių sekundų prazuvo 127 žmonės.

### IV.

— Jieatsišaukia! Galerijoje No. 37 kas-nors da yra.

Toji žinia zaibo greitumu perlėkė „Esperanso“ kompanijos šachtas.

Jau šešta diena, kaip ejo gelbėjimo darbas. Paskutines dvi dienas jau nieks nebeatsišaukė ant baladojimo energiška dirbančių galerijose darbininkų, idant išgelbėti užbertus draugus. Bet žmonės ten ant viršaus, nenorėjo tikėti, kad šachtose pagelbos darbas jau būtų užbaigtas.

Iš vakarinės partijos liko galerijoje apie du šimtu žmonių mažai nukentėjusių nuo plyšimo. Apie trisdešimt žmonių buvo išgelbėta pirmose išgelbėjimo dienose. Darbininkai pribuvę iš Belgijos, Vokietijos ir Prancuzijos išrausė griuvėsius, kiek galima.

Iš vienos galerijos į kitą darbar slankiojo darbininkai ir visur užsėdūrė ant baisesų regyklų, šen ir ten voliojosi viens ant kito kunai, pusiau sudegę žmonės ir jų pagelbininkai — arkliai. Neretai tarpe sudarytų lavonų pasirodė da gyva esybė...

Devyniosdešimt tris kunai. Bet po sąrašu stokuoja da 36 žmonių. Dieną ir naktį prie įeigos į šachtą grudosi pačios ir vaikai tųjų, kurie tą dieną įeję į šachtas nebesugrįžo... Reikalavo, kad išgelbėjimo darbas da eitų tolesniai, nors jau nieks nebetikėjo rasti nors vieną gyvą žmogų.

Ir štai šeštoje dienoje nepertraukiamo darbo, — įtempti girdėjimo nervai vieno iš dirbančių flamandų burelio, sugaudė nepaprastus atgarsius: iš gilumos žemės, vos tik girdimu, bet aiškiu tukšėjimu davė ženklą apie save.

— Stuk-stuk-stuk! Čia-čia-čia!..

— Kur jūs?

— Šachta No. 37, skyrius 3,

štrekas 8, — atsako kurtum balsu iš apačios. — Skubinkite! Męs trokštame!.. Męs penkta diena nieko nevalge! Vandens!..

— Skubiname! Laikykitės tvirtai! Pagelba ir išgelbėjimas arti!.. Kiek jūs yra?

— Dviejuose... Ne, tris!

— Pravardės?

— Balčios — krovėjas, Etgenas Prevo — stumdytojas ir... ir arklys, „Balandis“... Del Dievo, skubinkitės!..

Pasirodė, kad juos perstoja sluogsnis da apie 40 pėdų storumo! Gelbėtojai jau išimūšė iš vieko, bet da vis dirba, iš paskutiniųjų. Dirbo labai iš lengvo, kadangi pėdas už pėdo reikia saugotis užgriuvimo. O čia laukia žustantį. Todėl inžinieriai paliepė gręžti noloje skylę, kur galėtų įeiti žemėsnašvieženis oras. Prileido darban mašiną. Ant rytojaus tarpe dirbančiųjų ir užbertųjų padaryta susinėsimas: pragręžta skylute per guminę trubukę galima buvo urvan įleisti pieno ir šiltos sriubos.

— Kokia šiandien diena?

— klausia per skylę silpnu balsu.

— Gruodžio 24-ta, 1907 metų...

— Tat... tat pasirodo, rytoj kalėdų šventės?

Kada ten, ant viršaus, išgirdo šį klausimą, kažkam parėjo į galvą padaryti užbertiems anglekasiams „baliuką“. Tuoj tapo atneštas gramofonas ir, gilumuose žemės, suskambėjo balsai, gaudūs balsai palaidojimo maršo, drauge atminties kalėdų 1907 metuose.

### V.

O išgelbėjimo darbas da vis ejo...

Pirmos kalėdų dienos ryt metyj, kada sugandė varpai aplinkiniuose kaimeliuose, ten gi iš gilų urvų arti 340 metrų, flamandų gelbėtojų burelis ištraukė virve du žmogišku kunu, tai buvo Juozas Balčios ir vargdienis Etgenas.

Kada „Esperanso“ kasyklų ligonbučio gydytojai priėmė ir paguldė Juozą gerisusiame kambaryje, nuplovus sukruvintą galvą, kaž-kas kampe sušuko:

— Dieve! Juk jis... prazilė!..

Ištikrujū, Juozas įleido į šachtas su juodais, kaip anglis plaukais, išėjogi iš ten su baltais, kaip sniegas...

Per tris savaites Juozas buvo jau ant kojų, išėjo iš ligonbučio ir nuėjo į kontora.

— Na, laimingas! — pratarė jį direktorius. — Esmu užganėdintas, kad taip greit pasitaisė. Ką dabar manai daryt?

— Stosiu iš naujo darban... Jeigu, žinoma, Jūs busite toki geri ir mane priimsite! — atsakė liudnai Juozas.

— Meldžiamasis! Apie tai nėra nei kalbos... Suprantama, nors šią valandą... Bet kamgi jums stot darban ir būti paprastu darbininku?

— Kąsnis duonos verčia... — Bet, — argi jums nepa-nešė, kad Paryžiaus spauda atidengė dėl jūsų rinkliava, kuri davė milžiniškus rezultatus... Jūs turite tukstančius frankų!..

— Žinau! Atiduokite tuos pinigus našlėms ir vaikams užvusiųjų... Aš noriu dirbt...

Ir kada Juozas išnaujo įleido į šachtas, jį pastiko senis anglekasiai.

Viens priėjo ir ištiesęs padavė ranką.

— Klausyk tu... Męs laikėme tave už svetimą, — pratarė senis. — E-e-e, bet ką ten... Aš kalbėt užmiršau... Bet mė dabar žinom, kas tu... Žodiu, tu ne svetima! Tu mūsų škis...

Ir dešimties puslėtų rankų spaudė ranką Juozo Balčiaus. Dešimties akių žiūrėjo į jį su meile ir pagudone...

Drauge stovėjo Etgenas Prevo: jis irgi paėmė iš tų pinigų savo dalį, ir jis tuos pinigus žada apverst ant mokslo. Bet jis nenor apleistį savo draugo lietuvio, kuris jį išgelbėjo nuo tikros mirties.

Ir kada jie ejo per galeriją, staiga užgirdo tykų, bet draugišką kriugėnimą: tai buvo senis „Balandis“ — aklas arklys, kuris mat juos pažino ir tuojaus pasveikino...

Pagal rusišką

A. Bernotas.

## Laikas bėga.

Ek! siubuoja plačios jūrės, Sviedz a vilnis į kraštus, Plaukia laivas, baltos buorės, Taško perlus, deimantus.

Plaukia jis ten kur į toli; Aplink nieko nematyti; Žmonės nori rasti guolį, Buvio namą ten statyti.

\* \* \*

Ek! seneli, ko nuliudęs, Ar pristigo tau kantrybės? Ei! paukšteli klietkoj gludęs... Jadviem liko tik kartybės!

Ve jau amžius judu spaudžia, Galvas lenkia ant krutinės, Vakarnos štai varpas gaudžia: „Jūsų dienos paskutinės!“

\* \* \*

Ak! mergele, tu krylšauji; Linksma tau, kad gelės žydi; Ir tu savo žiedus krauji, — Kas tau laimės nepavydi!

Laimė tau da meliai šypso, Pila da nektarą brangų... Bet debesį jau štai vypsio, — Užvilks ir tau blaivu dangų!..

\* \* \*

Ek! siubuoja plačios jūrės, Laikas bėga riščia, riščia, Laivas plaukia, baltos buorės... Vieta lieka tuščia, tuščia...

Menkutis.

## Delei ateivių reikalo.

BROOKLYN, N. Y.

Visiems gerai žinoma, koks buna vargas lietuviui atvažiavus į Jungtines Valstijas Amerikos, dar tik išsėdus taip vadinamoje kaslegarnjoj ant Ellis Island, kiek turi nukent mūsų ateiviai visokių išniekinimų, stumdymų vienas nuo kito. Prėstis yra tame, kad mūsų naujai atkeliavę vietai nes pranta šis šalies kalbos ir nežno kaslegarnės tvarkos. Tankiai pasitaiko,

kad ateivis pametė adresą, arba adresas buna neaiškiai parašytas ir tuomet didžiausia jam nelaimė. Dug mūsų lieka sugrąžinti į Lietuvą, o kiti patenka į rankas svetimtaučių, kurie išvilioja pinigus ir išgaubena aut farmų ir į girias, kur mūsų lietuviai turi dirbti pu-siau dykai, kolai gauna progą išten pabėgti. Dad desnis vargas pasitinka lietuves merginas, jeigu tik pasitaiko kokis negerumas dėlė adreso arba kaslegarnjos viršiniam klausinėjant nemoka kaip reikiant atsakyti; tokia mergina pasilieka auka svetimtaučų agentų ir vietoj nuvažiuoti pas broli arba seserį, pataiko kur pas žydą ar airį į abejotinas vietas, kurių čionai nestoka. Taip gi daugumai iš mūsų teko matyti, kiek ašarų išlieja mūsų vyrai, merginos, o ypačtingai moteris, kurios atvažiuoja su vaikais, iki išėina iš kaslegarnjos.

Kad visuomenė jau tą atjaucia, tai pasirodė pereinameta, nes ant seimų S. L. A. ir S. L. R. K. buvo kelta klausimas kaslink lietuvių emigrantų reikalo ir buvo skita šokios-tokios pinigų sumos, kurios perduota slavų emigrantų namui. Į kaslegarniją dabar jau lankosi du sąnariai S. L. A.; Andrius Kundrota iš Brooklyno ir Vincas Ambrazėvičius iš Newarko, N. J., ir jau dang pagelbsti lietuviams emigrantams. Bet, žinoma, kas gali ten nuolatos vaikščioti? Juk darosi iškaščiai, o pagelba ateiviams butiškai reikalinga. Žydai, italai, vokiečiai, slavai ir kiti turi kaslegarnėje po kelis savo atstovus ir pribuvus jų tautos emigrantui, jei tik kokis kliutis atsiranda, tuoj jį išima ir duoda patarimą. Taigi ir lietuviams reikėtų pasirupinti apie savuosius. Dabar lietuviams pagelbsti slavai, todėl mums reikėtų irgi prisidėti, iš dalies, prie jų, nes mūsų vieni užlaikyti tokio namo neįstengsime. Slavų emigrantų namas užsiliko iš aukų, kurias jų tautiečiai sudėda; o kada jie ir mums prigelbsti tai žinoma, reikia jiems atlyginimo. Bet iš kur paimti tą atlyginimą, tai nežinia, gal toliau visuomenė išriš.

Kad padaryti kokią pradžią tam senai reikalingam užmamui, Brooklyno draugystės: Sv. Juozapo, Sv. Kazimiero, Sv. Jurgio, Lietuvių Amerikos Ukėjų Klubas, prisituntė savo atstovus 25 d. balandžio į Lietuviško Tautiško namo svetainę ir nutarė atišaukti į visas lietuviškas organizacijas Amerikoje be skirtumo tikėjimo ir pažvalgų, idant savo susiinkimuose svarstyty ir gelbėtų ateivius. Organizacijos, parapijos ir pavieniai, visi turėtų atjausti sunkų ateivių padėjimą. Į komitetą tapo išrinkta šitie draugai: pirm sėdžiu Andrius Kundrota, 105 Berry str.; išdininku Petras Akucevičius, 229 N. 6 str.; sek. Juozas Miliauskas, 103 Grand str., Brooklyn N. Y.

Sekantis susirinkimas atibus 16 d. toje pačioj svetainėj. Meiltingai užpršom ir kitas vietines ir apylinkės draugystės priiūti atstovus viršų pažymėtą dieną o kur ems yra toli, tai meldžiame rštu šreišti savo nuomonę. Kas teiksis priiūti aukų, tai bus garsinama „Vienybėje Lietuvių“.

Visus susinėmus rašyti sekretoriaus adresu.

Meldžiame ir kitus laikraščius šį atsį aužinti.

## POLITIŠKOS ŽINIOS.

**Turkija.** Visą pereiną savaitę Konstantinopolyje virė smurta kova tarpe užsidiavusių barakuo-e sultano armijos liekanų iš vienos pusės ir užėmusių sostapilę jaunaturkių — iš kitos. Pereiną subatą jaunaturkių armija pagaliosapsiautė sultano buveinę Ildiz Kiosk ir prasidėjo tarpe sultano bei jaunaturkių tarybos. Vėliaus parėję žinios praneša, jog sultanas jau paimtas; jaunaturkiai jį žada visai nuo sosto nukelti. Kandidata į naują sultaną skiriama jo broli, 60 metų senumo turka, Mohamed Rešad Effendi.

Per paskutinius mahometonų fanatikų bruzdejimus Adano apylinkėse prazuvę 25.000 žmonių, daugiausiai krikščionių armėnų.

**Persija.** Išsimaudžiusi savo revoliucionierių ir kareivių kraujuje Persija vėl sukrito į reakcionierių vetejį. Siuom kartu čielia eilė prakišimų iš-tiko revoliucijos vedėjus — konstitucionalistus ir tautininkus. Ilgai jie gynėi užsidarę antroje Persijos sostapilėj Tabrize, bet paskutinę savaitę 6000 šcho kareivių apšautė miestą ir uždarė visus kelius, pradėjo gyventojus badu marinti. Bet kadangi da kitais Persijos pakraščiais tebesitėia kovos ir viešpatauja betvarkė, todėl Rusijos valdzia nužvelgė gerą sau progą įkišti ir vėl pasisulė suvesti šachą ir revoliucionierius į eštaišką. Sutikus šachui, revoliucionierių jau nebesiklaust, bet skubina iš-iūsta Persijos kazokus, kurie jau užėmė miestą Astara ir kalbina revoliucionierius pertraukti karę, o šachą — duoti lauką nusiginklavimui ir amnestiją Tabrizeje marinamiems šacho priešams. Šachas ant to sutiko.

## IŠ VISUR.

Kaip sunkiai Rusijoje be-prieinamas mokslas, parodo šis, iš laikraščių paimtas pavėikslėlis. Balandžio 2 d. Maskvoje prie vyriškos gimnazijos vartų stovėjo ilga eilė jaunų vyrų. Pasirodė, kad tai buvo pasekmė apskelbimo, jog į kvotmūs ant 8 klėsų (atestat žrieliost) gimnazija tepriims 40 žmonių. Norėdami papulti į tų 40 laimingųjų skaičių, daugumas studentų iš pat vakaro atėjo prie vartų, kad tokiu budu jie greičiau galėtų paduoti prašymus. Tūpat ant gatvės jie gerė arbatą ir valgė savo pusryčius.

K. J. Virsnis.

¶ Petrapilė antrusį areš tavo tulą Stepa Dubraucką, kuris jau buvo gyvenęs Amerikoje, Newarko, ir gavęs čionai pilietystės popieras. Jį apkaltina dalyvumo suokalbyje prieš valdžią ir kurstyme kareivių prie maišto. Pas jį namie rasta nelegalinės literatūros, kurią jis sakėsi laikęs dėl savo draugo. Žinoma, argi valdžia tam iškės. Panašum prasikaltimu tas patsai Dubrauckas pirmiau buvo areštutas ir prasėdėjo keturis mėnesius kalėjime. Amerikos valdžia tuotarp negalėjo ar nenorėjo už jį užstoti. Akyva, ką dabar darys.

¶ Pasigarsinus profesorius Pickering, jog jis turi planus su Marso gyventojais susiženklinti, susivaziavę į Paryžių visa svieto astronomai išreiškė nepasitikėjimą, nei kad tas būtų galima, nei kad Marsas apgyventas. Tik radikaliskų zvaigždininkų šaka, draug su savo vadu garsum Kamiliu Flammarionu tvirtai tiki, kad Marsas apgyventas ir kad tuli pastebėti ant Marso persimainymai bene bus jų gyventojų jau duoti signalai į žemę. Šiaip ar taip, tas mokslas vyrus jau labai interesoja.

¶ Lizbonoje, portugalų sostinėje peraitą savaitę perėjo lengvas žemės drebėjimas, kuris rodos didžios bledies nepadarė, tik kai kur murai įplyšo, o parlamente keletas atstovų išpuolė iš sėdynių. Seismografai sulyg tam tikrų apsi-reiškusių ženklų tikejosi, kad šiuom žygiu atsikartos baisusis žemės drebėjimas iš 1775 metų, kuomet veik visa pilis išgriuvo.

¶ Rusijos duma nusvarstė kopiracijos bilių. Sulyg to, nuogšiol rusų rašėjų veikalus nevalia bus be jų leidimo nei perspausti nei versti tose šalyse, su kuriomis Rusija šitame dalyke padarys sądorą.

¶ Pereitą savaitę Vatikano sodne popiežiaus žandarai sugavo tris plėšikus, kurie iš sodno mėgino išlaužti į šalymais stovinėją Italijos pinigų dirbtuvę. Kaip jie į popiežiaus sodną pateko, dar nežinoma.

¶ Batume ant Kaukazo caro valdžia nuėmė karo padėjimą, nes „anarkija“ jau nuskendusi nagaikų ir šautuvų audroje.

¶ Buvusis Amerikos prezidentas, p. Ruzeveltas jau pribuvo į Mombasą Afrikon ir iškeliavo į amžinasias gurias medžiotų. Afrikonai taip jo laukė, kad laivų prieglaukoje tukstančiai murinų jau už kelių dienų būvę susirinę, o pribuvus Ruzveltui, jį išnešę ant pečių lektikoje.

¶ Į Petrapilę praneša iš Harbino, kad vos rusų armija pradėjo tas vietas atituštinti, tuoj jos vietą pradėjo užimti japonų kariuomenė, kuri tai tiesiog bureliams, tai persirėdę į pirklis, elgėtas ir valkatas užtvėnkė visus Rusijos rubežius.

¶ Maksimilianas Harden, redaktorius vokiečių laisvama nių laikraščio „Zukunft“ tapo nuteistas užmokėti valstybei \$150, kaip bausmę už įžeidi-

mą garbės gen. von Moltke. Ta byla skaitytojams jau žinoma iš 1907 m. Hardenas apskelbė Moltkę dalyvavusį prieš vyražagių „apvalojų ratelio“, ir syki buvo pasmerk-tas 4 mėnesiams kalėjiman. Moltkė buvo jam tą dovano-jęs, jei Hardenas atsiprašys. Šis atsiprašė, bet dabar jau pats teismas ėmėsi didžiunų garbę apginti, ypač kad jį „ap-valąjį ratelį“ buvo prikergtas net... kaizeris Vilhelmas.

¶ Ryne prie popiežiaus dvaro užbaigta didelės ceremonijos — prie palaimintųjų skaičiaus priskirta prancuzaitė Joanna iš Arkos, žinoma istorišku vardu — „Orleano Mergelė“, kurią seniaus katalikų dvasiškaiai ant lauzo sudegino. Dabar ją garbina ir katalikai ir bedieviai. Italijos laisvamaniai rengia susirinkimus paminėjimui Joannos iš Arkos, kaipo inkvizicijos kan-kintinės. Bažnyčia atitaisė vieną iš savo kruviniųjų klaidų.

## Iš Lietuvos.

(Nuo mūsų korespondento).

**Vilnius. Pradėta ir nepabaigta.** Pernai visi laikraščiai rašė, kad Vilniaus apskričio teismas nagrinėjęs vasario 27 d. mano (K. Stikliaus) bylą, bet mane išteisinęs, tik paskui teismo prokuroras padavęs protestą prieš tokį teismo nusprendimą, reikalaujamas, kad mano byla būtų išnaujo perkrešta.

Nuo to teismo dienos šian-dien yra suėję metai kai viena diena, o dalykas dar nepabaigtas. Nuo pradžios man primetamo prasikaltimo jau tretį metai eina. Tai gerai dar, kad mane kalėjiman neikišo; šiaip būtų laikę kokius tris metus, kaip su kitais, didesniais prasikaltėliais daro, kalėjime, o paskui... teismas būtų išteisinęs ir paleidęs... Mano, kaipo rašytojau, ta byla netik juokinga, bet ir žingeidi, tad matau reikalingu lietuviškų laikraščių skaitytojams paaiškinti.

Pradžioje 1907 metų, man išleidus „Ezio“ 1 mą laidą, prisikabino cenzura, o su ja drauge ir Vilniaus policija už tris dalykus: 1) Už patį „Ezio“ išleidimą. Mat, policijos nepasiklausus išleista „Ezys“ laikraštis. Bet paskui pasirodė, kad mano išleista ne laikraštis, tik „brošūrelė“. 2) Už įžeidimą caro ypatos. Eilė „Supuvs kupstas“ surado žodį „augščiausias“, tai policija, kad mane įkasti, ir prilygino tą „supuvusį kupstą“ prie valdžios. Bet paskui pasirodė, kad šiame pasaulyje nėra nieko lygaus, kad vieni augštesni, kiti žemesni, taip-pat yra ir kiti daiktai „augščiausieji“ ir „žemiausieji“ apart caro: žmonės, kalnai, medžiai ir t. t., o caras lietuviškoje kalboje tituluojamas „Jo Didenybė“, tai ir antras policijos prisikabinimas nuėjo niekais. 3) Už išjuokimą „šventųjų paveikslų“ (žiūr. „Ezys“ laida I ma., „Bžnyčioje“). Tai, vyreli, gadyne

virto! Kaip dar čia nesena policija nuo tikinčiųjų žmonių kaklų škaplierius nudrasę kojomis sumyniodavo, šventus paveikslus (ypač širdies Jėzaus) draskydavo ir neleidavo netik pirkti ar parduoti, bet nei viešose vietose iškabinėti; mal-daknyges (didžiausią maldin-gų žmonių brangenybę, atimė-davo, už jų laikymą į kalė-jimą kišdavo, už maldaknygių platinimą-pardavinėjimą Sy-biran tremdavo, bažnyčias bjauriodavo, žmones persekio-davo; galiaus tikinčiųjų žmo-nių kraują ginklais pralieję bažnyčias uždarydavo (Kra-ziai, Kenstaičiai ir t. t.), o dabar jau taip pradėjo žmonių šventenybes ginti, bausti ir kaltinti už jų išjuokimą. Ir koks išjuokimas! Paveikslėly buvo nupiešta štai kas. Dvi, iš senumo neprižlaibinės da-vatkos, pamatė bažnyčioje ant sienos parioglintą giltinę. Vienai pasirodė panelė švenčiaus-ia (ir ko joms ten nepasiro-do!), ką ji ir kitai savo drau-gei pasigyrė. Ta gerai įsiste-beilijusi išaiškino, kad tai iš-tikro giltinė (škiel-tas), kurios dar ir dantys atsikišę. Ot ir visas „išjuokimas tikėjimo ir šventųjų paveikslų...“

Beje, teismo tyrinėtojas, kaip pats man sakė, dusek pa-taręs prokurorui pertraukti dalyką, bet kur tau „varnas varnui į akį kirs“. Ugi ką pasakytų cenzura, kuri, matyt, lietuvių kalbos gerai ne-permąnydama, išdrįso prisika-binti prie tokio nekalto juokų gabalėlio.

Man, žinoma, kaipo žmo-gui tas nieko neužkenkė, bet kaipo rašytojui baisesi daug toks policijos prisi-kabinimas skriaudos padarė. Nuskriaudė mane, nuskriaudė „Ezį“ ir visus „Ezio“ skaityto-jus... Tai ir darbuokies, žmogeli, tokiose sanlygose bu-damas!?

K. Stiklius.

**Vilnius. „Ruta“.** Kovo 18 d. d-ras Matulaitis perskai-tė paskutinę lekciją iš Lietu-voš Istorijos. Žmonių buvo apie 30.

**Teismas.** Kovo 21 d. Vil-niaus Teismo Rumai nagrinėjo Vilniaus knygyninkų M. Pia-seckaitės-Šlapelienės ir K. Makovskio bylą. Jūs buvo pataukęs teisman knygynų inspektorius, Sudakovas, kurs M. P.-Šlapelienės\*) knygyne 1907 m. buvo radęs baltaru-siškų eilių knygelę „Skrypka bielaruskaja“. Apkaltinimas maž-daug toks:

M. Piaseckaitė-Šlapelienė ir Makovskis kaltinami už tai, jog zinodami platino pardavi-nėdami knygelę, ant kurios nėra nei autoriaus nei spaus-tuvės parašo, ir kurioje iš-spauzdintos ant paskutinio pu-elapio eilės, kur autorius kreip-damasi į „Kaimynus nelaisvė-je“ sako: „Nuo savo trobų ir nuo savo dirvų, nuo visų brolių kurie dar tebėra gyvi, — nešu aš ašaras, nešu dejavimą, nešu caro nagaikų švilpimą. Pas mus ten naktis... mus apian-č a tamsybės... mes nuskor-dome nuo baisiausių kančių“

\*) Pas Makovskį knygelė nebuvo rasta, bet jis inspektoriumi pasisakė, kad ją pardavinėjo.

Nuo mūsų prakaitas varva, džiūsta krutinės... mus plėšo, draskol! Klausykite žmonės; išgirskite ir paduokite ranką.. Męs jums broliai. Žinokite gerai: ar laimėje, ar nelaimėje — mėš su jumis sostime viename lauke, petys petin su jumis, broliai, už laisvę prieš budelį“.

Apgynėjai Jonas Vileišis ir Povolockis prirodė, kad knygyninkai elgėsis pagal įtaty-mus. Ta knygelė nebuvo tuomet įrašyta užgintų knygų kataloge. Knygyninkai buvo ją įtraukę savo knygon ir in-spektorius po to knygoje buvo pasirašęs, taigi jis nedraudė tos knygelės. Ant kaltinimo, kad knygelė nežinia kur spauz-dinta buvo prirodyta, kad cen-zura leidžia daug tokių kny-gų, jei jos yra užsieniuose, ne Rusijoje spauzdintos.

Kaltinamieji buvo išteisinti. **Mariampolė.** Suimtas inz. P. Vitkauskas, „Šviesos“ sek-retorius.

**Suvalkai.** Kovo 13 d. iš kalėjimo paleido Tamošių Lipinską ir Jurgį Puką, abudu iš Liudvinavo; prasėdėjo pir-mas 5 mn. ir 22 d., antras — 2 mn. ir 14 dienų. Lipinsko klausinėjo apie „Švie-ą“, apie Grinius, apie S. Matulaitį, ar pardavinėjo atsišaukimus ir knygas. Lipinskas nepažįsta nei rašto, nei spauzdinto nepa-skaito. Puko klausinėjo apie visos Suvalkijos atsitikimus ir už viską kaltino. Kaip pasisakė nieko nežinąs ir negirdė-jęs, tai tie tyrinėtojai jam ir sako: „Nejaugi tu gyveni be girdėjimo ant svieto?“ Puko klausinėjo ir žandaras ir poli-ciemeisteris, ir svarbesniųjų reikalų tyrinėtojas ir kalėjimo viršininkas Pyzalskis. Tan-kiausia kvote kvosdavo apie socialistų revoliucionierių ir apie socialdemokratų parti-jas, kur, kas, ką parduoda: kokius laikraščius, „Žariją“, atvirus laiškus, atsišaukimą į lietuvius tėvus. Taip-pat klausinėjo, kur tie eserai ir esdekai ginklus turi, už kiek pinigų jų parsigabeno. Tyrinėtojai žino, kad anie turi ginklus ir pinigų kasas, tik nesuseka, kur tai yra. „Pasakyk, sako, tai daug pinigų gausi ir tau nereiks dirbti, galėsi gerai gyventi“.

Suvalkų žandaras, polici-meisteris Tomaševičius ir kalėjimo viršininkas Pyzalskis tai vieną ranką laiko. Kalėjimo virši-ninkas patsai kalinius išklausi-nėja apie visą-ką, rėkia, grasi-na, gązdina, kad viską pasak-ytų.

Kaliny.

**Juzintai.** (Zaras. ap.) Pa-baigoj 1907 m. rinkiniai nu-tarė įvesti Juzintuose turgus. Labjausiai reikalingi turgai bežemiams. Jie turi eiti 15-20 verstų nusipirkti rugių purą, ar samdyti arklį parsivežti. Šiomet atėjo viršininko palie-pimas, kad galima turgus įve-sti. Pirmas turgus buvo vasa-rio 17 dieną. Juzintiškiai dziau-giasi, kad per 4 metus valščiaus gyvavimo nors vienas nutari-mas išpildytas. *Ukininkas.*

**Leplaukai.** (Telšių ap.). Mokykla, sako, yra apšvietimo įstaiga, tik ne pas mus, Lep-laukuose... Ko mūsų vaikai mokosi? Tabaką rukti, su-

žydėm's ir žydziukais miesčiu-kyje pėstis, plustis! Oi, kiek mums, tėvams, vaikai visokių nesmagumų pridaro. O vis dėl to, kad mokykla neturi ant mokinių jokios geros įtekmės. Neva lanko jie tą mūsų „učil-šičą“, bet mokslas ten pasku-nis. Daugumas vaikų ir nelei-džia — gaila drabužio ir apsi-avimo! Pirmiaus buvo virš 40 vaikų, dabar kasžin ar liko pusė to. Mokytojas daugeliui neįtinka, kad mažai mokykla rupinasi: kaitais pradeda mok-slą 10-11 valandą ryto; tankiai vaikai palikti mokykloj pats vieni ko sprandų sau nenusi-suka. Skundėmės nekartą ant jo ir žemiečiu viršininkui, bet iš mūsų pačių atsirado toki, kurie paliudijo, kad mokytojas „geras“. Mokytoją labai už-stoja mūsų viršaitis V. J. Val-sčiaus rinkiniai, matydami mokytojaus apsilėidimą, per sueigą norėjo sumažinti algos ant 100 rb., tečiaus, nesant vienybės, tai nenusisekė. Bet gi atsisakėme mokyklą taisyti, už tai va butas lygiai tvartas... lubos įlinkusios, krosnys kiau-ros, viskas įra, net nemalonu jeiti. Tečiaus p. M-vui gerai, nes alga čia gana didelė. Męs vis galvojame, kaip čia nuo p. M-vo atsikračius, bet toki ponai sunku atsikratyti. In-spektorius čia retai apsilanko, žmonės apsnudę. Jie neišmano, kad gali drąsiai reikalauti idant jiems atsiųstų direkcija mokytoją lietuvi. Ir Dievas žino, kuomet mėš iš mokyklos turėsime naudą, kuomet su lauksime savo žmogaus, mo-lytojo lietuvi, kuris rasi vaikus nors ant knygų pamo-kytų, nes ir kunigas čia per metus vos 5-6 kartus atsilanko ant lekcijų. *Esus-nebėsus.*

**Ryga.** Paskutiniu laiku lietuvi mokiniai pradėjo ko-voti už savo teises. Pirmą žing-snį jau padarė — Aleksandro gimnazijoj įvedė prieš lekcijas lietuviškas maldas (pirmai bu-davo visuomet lenkiškai). Lenkai už tai labai nepaka-kinti. *Ažuolas.*

(„Liet. Ukininkas“).

**Vilniaus general-guber-natorius Krzivickis** išva-žiuoja iš Vilniaus visai. Kaip jau esame rašę, jisai paskirtas Valstybės Tarybos nariu. „Vil-Viestnik“, rašydamas apie jį iš tos priežasties, sako, kad didžiausias Krzivickio rupesnis būvęs valstiečių ukį pagerinti. Greitu laiku žadąs išeiti iš spaudos veikalas, kur busią plačiai aprašyti statistikos tar-dymai apie valstiečių ukį Vil-niaus, Kauno ir Gardino gu-bernijose. Anot minėto dien-r.ščio, Krzivickio vardas bu-siąs amžinai surištas su tuo svarbiu veikalu.

Kas bus paskirtas Krzivi-ckio vieton Vilniaus, Kauno ir Gardino general-gubernato-rium, — tuo tarpu nėra tikros žinios. Kiti spėja, kad garsusis Maskvos Geršelmanas.

**Trečioji Lietuvių Dailės Paroda.** Dėlei kai-kurių priežasčių atidarymas parodos atsibus 10 dienų vėliau. Smulkesnės ir artimesnės žinios apie jos atidarymą bus praneštos kitame „Viltis“ numeryje.

Pastaruoju laiku atsiuntė: K. Stabrauskas iš Varšuvos še-šius gana didelius paveikslus: 1) „Baltoji naktis Finliandi-joj“, 2) „Mirties smėkla“, 3) Kunigaikštystė „Laimė“, 4) „Pirmas sniegas“, 5) Portretas pono M., 6) Portretas p. B.

P. Kalpokas iš Muencheno — penkius paveikslus: 1) „Rau-donas vakaras“, 2) „Audrota diena“, 3) „Žiemos laike“, 4) „Vasaros pievos“, 5) „Berze-liai“.

A. Žmuidzinavičius: 1) „Nak-tis“.

J. Mackevičius iš Peterbur-go septynius paveikslus: 1-2) „Galvelė“, 3) „Aigipto pira-midos“, 4) „Jeruzolimos sie-nos“, 5) „Ancona“, 6) „Ant kranto Adriatikos jūros“, 7) „Jupitero šventyklos kolum-nos Atėnuose“.

J. Zikaras iš Peterburgo — keturius skulptūros darbus: 1) „Išgelbėk mus“, 2) „Privar-gau“, 3) „Ramybė“, 4) „Onu-tė“.

Tautiškan skyriun atsiun-tė: M. Rušinauskiutė puikų juostų divoną ir tris dailius žiurustus; U. Rušinauskiutė še-šias labai originališkas juostas. J. Gužas, P. Virbickas, B. Bu-račas — medžio drožinių. R. Masioniutė — juostų divoną, dvi staltiesi, dvi juoti ir vieną šaukštą. O. Matusevičienė — juostą ir dvi priejuosti. O. Kliučninkutė — tris priejuos-tes. A. Matukaičiutė — prie-juostę.

Nemažai dar daiktų yra ke-lionėje, kuriuos apturėję vėliau apgarsinsime.

*Liet. Dailės Draugijos Valdyba.*  
(„Viltis“).

## IŠ AMERIKOS

### Linčiuoja piniguočius.

Oklahomos valstijoj, prie Ada miestelio kalėjimo atėjo šim-tas vyrų ir radę tik vieną sargą, nuvarė jį šalin, paskui iš-laužė duris ir išvedė iš tenai uždarytus keturius dvarponius, pakorė juos ant statomo namo palaipų. Pakartieji, — tris iš Texo valstijos: Milleris, Westas ir Allenas bei Burrelis iš Oklahomos. Jie yra turtin-gi gyvulių auklėtojai; neseniai jie užmušė valstijų maršalą.

### Pasimirė išymus...šuo.

Iš Chicagos anądien išvežė į Seattle variu išlėtą grabą, ku-riame gulėjo lavonas pasimirusio... St. Bernardo veislės šunies, priklausiusio tulėm vy-no vaizbininkui Draz. Šuo-turėjo daugelį medalių ir bran-gių kaspinų, gautų dovanomis yvairiose šunų parodose. Mat jis keturius sykius buvo išgel-bėjęs skenstantiems žmonėms gyvastį.

### Atėmė žemę nuo vagių.

Vašingtono žemdirbių depar-tamentas apskelbė, jog šiomis dienomis tapo atimta žemė nuo yvairių kapitalistų netei-singai užvaldyti visuome-niškos žemės plotai. Daugiaus-iai tai buvo Montanos valsti-joje. Atimta viso suviršum 1.000.000 akrų.

**Vėl da vieną pasigavo!** Balandžio 13 d. Philadelphi-

joje suėmė tulą Rusijos pavaldinę Feliciją Bekerienę ir rusiškiems šnipams reikalaujant uždareti kalėjimą. Moteriškė yra rusė, 43 metų senumo. Ji budama, rodos kokio ten lenko vestuvėse išsipasakojo, kad šeši mėnesiai atgal ji su savo vyru gyvenusi Petrapilėje, ir jos vyras buvęs prisidėjęs prie rusų revoliucionierių partijos, kuri jų bute laikiusi ginklų sąrovą. Apie tai suvuosta buvę šnipų ir buvę pasiūstą kareiviai padaryti kratą bei juodu suimti. Atejęs kareiviams Bekerienė trintis šūviais nušovus oficerių ir abiem su vyru pasisekė užpakaliais pabėgti. Apleidę Rusiją per Kanadą dasigavę Amerikon. Šitą jos kalbą dažinojo tulas rusas, Teodoras Buzik, kuris ir pareikalavo Philadelphiajos policiją Bekerius suimti. — Mat ką padarė moteriškės neatsargumas.

Pereitą savaitę Bekerienę vienok paleista. Paurena byla mat parodė valdžioms, kad rusų valdžios norus nelengva Amerikoje išpildyti.

**Kiek džiova lešiuoja Amerikai.** Kada pas mus viskas matuojasi pinigais, tai New Yorko labdarių draugija bando apskaitliuoti, kiek džiova padaro tautai nuostolio, numarindama nelaiku šalies darbininkus. Kiekvienas žmogus lešiuojas \$8.000. Todėl metų laiku pasimirę džiova žmonės padarą nuostolio šiaip: New Yorko valstijai \$120.000.000, Illinojus — \$36.000.000, Ohio — \$15.000.000, Marylando — \$10.000.000. Vienam New Yorko miestui — \$15.000.000. Kitų valstijų skaitlinių nepa duoda. Bet kadangi džiova apskritai paviuto į visos Amerikos baltąją plėgą, todėl galima manyti, kad metų laiku ji padaro blėdies milijardą dolerių!

**Sudie jums platūs bryliai!** Pereitą metais taip pakvaišo Amerikos sportės moteris su plačių brylių skrybelėmis, kad jų aprubežiavimu pradėjo rupintis ir valstijų legislaturas. Illinojus valstijos atstovas Hilton įnešė bilų, kad nuogsiol turėtų būti nebeleidžiama platesnių brylių, kaip 18 colių skersa, visą skrybelę. Bilų vienbalsiai visi atstovai priėmė. . .

**Anglekasių streiko jaunėnis.** Šią savaitę užsibagė eilė pasikalbėjimų anglekasių unijos Scrantone ir Philadelphiaje. Jų rezultatas iki smulkmenų da neapskelbta, bet vienas dalykas aiškiai žinoma, kad anglekasių streiko jau nebus mažiausiai kokius trejus metus. Regis anglekasiai su operatoriais bendrai šitą nusileido. Kils, gali but, klausimas apie algas. Bet čionai yra manoma, kad savininkai kasyklių pakelsią anglių kainą, o algų nenumu šią. Tas dar abejotina.

Kasyklių ekspertai tvirtina, kad Luzernės ir Lackawanno apskrityse anglių žemėse beįtekisį udeaugiau, kaip ant 50 metų.

**Geležkelių reklama.** Monon ir New Albany geležkelis

Chicagoje apskelbė, kad kieknam savo pasazieriui—moteri duosią prie valgomojo vagono tikieto skrynute saldumynų už dyką. Panašiai Pennsylvanijos geležkelis neseniai Pullmano pasazierėms pradėjo už dyką duoti prie tikieto. . . ar batą išgerti.

**Ledo kalnai Niagaroje.** Gražiausias ant svieto vandenuolis — Niagara susilankė sau pavojų. Iš ežero Ontario atsilinko milžiniški gleceriai (ledo kalnai) ir pradėjo spausiti laukan puikiai ištaisytus tiltus ir krantus. Jokia žmogiška spēka nebegalejo jų išgelbėti. Todėl sumanyta gręžti gleceriuose skylės ir dinamitu ardyti. Daugelį tonų dinamito jau iššaudė, bet ikišiol da nedaug žymės padarė milžinkalnių kune.

## TARP AMERIKOS LIETUVIŲ.

**Springfield, Ill.** Kaip visur tarpe lietuvių atsikartojama nuolatiniai nesupratimai dėl skirtumo pažvalgų, taip ir pas mus tas pats jau pradeda apsiereikšti. Balandžio 12 d. LSS. kuopa buvo parengusi balių. Išgirdusi apie tai šv. Vincento draugystė tyčiomis tą patį vakarą ir gražesnėje salėje parengė kitą balių su tikslu socialistams užkenkti, kas iš dalies jiems ir nusisekė: jų balius, kaip šventos draugystės parengtas, visą jaunūmenę sutraukė. Socialistų baliuje kur kas mažiau lankėsi, todėl pelno laimėta vos \$7.49 centai. Socialistai jiems užtai visai neišmetinėja nes tai nieko ir negelbėtų nesusipratusiems fanatiškiems žmonelėms. Kaip jiems jų pie menis bažnyčioje įkalba cicilikų neapkęsti, taip jie, avinėliai, elgiai. Reikia jiems užtai Kristaus žodžiais atleisti „nes jie nežino ką daro“.

Pabaigoje kovo mėnesio tos pačios socialistų kuopos atsi buvo prakalbos. Kalbėtojas buvo iš Chicago, Ill. pakviestas. Matoma buvo, kad kalbėtojas suvis neprisirengęs. Nors mūsų laikraščiai jau ne kartą pasergėjo, kad reikia prie prakalbų gerai prisirengti, bet mus broliai tas pasargas bei pamokimus leidžia pro ausis, ir iš to rengėjai prakalbų netik lėšas paneša, bet kitą sykį pribuvus, kad ir geram kalbėtojui nebegali publikos sušaukti.

Balandžio 6 dieną atsi buvo miesto valdininkų rinkimai. Laimėjo demokratai. Republikonams nemazas smugis, nes prieš rinkimus, baisiai „išsifundino“, davė gert kas tik norejo. Vienok duosniais buvo demokratai. Matoma jie užtai ir laimėjo. Socialistų ir blaivininkų (prohibicionistų) nors buvo ir kandidatai perstatyti ant tikieto, bet balsų mazai gavo, vos po keletą. — Šiais tarpais čionai randasi garsus blaivininkų kalbėtojas ir agitatorius Baly Sunday. Žmonių susirenka kasdieną jo prakalbų klausyti po 4—5 tukstančius. Blai-

vininkai turi pasistatę nuosavę salę, kurioje sutelpa keliolika tukstančių klausytojų. Agitatoriui labai prijaucia visų sektų dvasiškija ir miesto vertėivos.

Darbai anglių kasyklose čia vos tik kruta, dirba tik 2—3 dienas į savaitę. Darbas, pribuvus iš kitur, labai sunku gauti.

Vincuks.

## Brooklyn, N. Y.

(Nuo mūsų korespondento.)

Šiais metais Brooklynio lietuvių pirmąją gegužio pasitiks su mažesniu trukšmu, negu budavo seniau. Kazi kodėl ant žmonių užpuolė švininė apatija, stingulys. Budavo surengs demonstracijas, vaikščioja po gatves su iškilminga procesija, muzika ir su karūnomis bei įvairiausiu reikalavimų parašais. Šiomet atsi bus želaunai, tarsi kokiam šeimynos sąnariui pasimirus. Budavo dalyvaus visos lietuviškos draugystės, dabar prisideda vos kelios. Iš pradžių rods pradėjo visos krutėti, sutvėrė net tam tikrą pirmosios gegužės surengimui konferenciją. Bet per kokią tai likimo ironiją iš-pat pradžių jau iš-irito ant kelio akmens. Konferencijos buvo nutarta dar sykį sušaukti visas draugystes ir apkalbėti rengimo smulkmenas. Kaip ant tų patyčių, konferencijos sekretorius rašydamas užkvietimus, vieton 19 kovo padėjo. . . 19 birželio — reiškia čielu mėnesiu vėliau gegužio! Mūsų žmonėms mažo teireikia: gavę tokius užkvietimus kai kurios draugystės ėmė spjaudyties: „ką, esą, ar mus ant juoko laiko!“ ir visai atsisakė nuo rengimo gegužinės šventės. Todėl likusieji labiau užsigrudiję lietuviaviečiai nutarė parengti bent prakalbas. Kalbėti užkvietė regis Dr. J. Šliupas, P. Dubickas iz bene busias neišvengtinas Bagočius (apie šį da tikrai nežinia). —

— Buvusi Paurėno konferencija persikunijo į šaką „Politiškųjų Gynimo Lygos“ gyvuojančios pas anglus New Yorke. Susirinkimus šauks tik tuomet, kada iškils tam tikras reikalas, duokim sau jeigu kokį Rusijos politišką išėivį vėl suareštuotų. Tos šakos komitetan įėjo: pirm. J. Grinius, sekr. Unguraitis, išd. Bandzevičius. —

— Paėjo gaudės, jog Williamsburgo lietuviaviečiai rengia sutverti vieną didelį tautišką klubą — Lithuanian National Club. Jan busią bandoma pritraukti visas draugystes Klubas įsitaisysias savo knygyną, skaityklą, legališką (advokatų) biurą, gimnastikų rumus ir visas tam tikras reikalingas pabukles, šokių salę, dramatiškų ratelių repeticioms kambarį, salę prakalboms, referatams, diskusijoms ir t.t. taipgi, žinoma, barą ir biliardus. Į klubą prigulėsią vyrai ir moteris, be skirtumo tikėjimo ir pažiūrų. Politikos — nebusią. Gales kalbėt, kaip kas nori, bet klubas nevers savo sąnarius, kad už tą ar kitą (žiurėk ant 6 pusl.)

## Ko eina in bažnyčia?

Vieni ten eina kad pazioplinėti; Antri — pasžiūrėti, tai pasišnekėti; Treti — kad saviškiems, kunigui įtikti; Ketvirti — kad draugą, mylimą sutikti.

Penkti ten eina madą dažinoti, Ir ką, kur, kaip pirkti, kam duot kirpti, siuti; Šešti — kad meilinties, dailiai skersakiauti; Septinti — kad girties; aštunti — apgauti.

Devinti ten eina naujienas išgirsti, Apie darbą, „burdą“, pinigų patirti; Dešimti — giedoti, kad pagirtais buti; Vienuolikti — žiovaut; dvylikti — snapoti.

Kunigai ten eina kad pasipelninti; Kad savo tavorą ir luomą įgirti, Kad žmonių šykštumą, gyvenimą peikti, Ir tik save augštint, kitus — niekint, keikti.

Ak... Daug mus ten eina. Tuli daug ir meldžias. O kiek tai kaštuoja? Brangių spēkų leidžias?.. Bet vargas, nelaimės vis tarp mus gyvena, — Niekas mus neklauso, kol tikim po seno...

Kelkimės, tad, vergai! Štai XX amžis! Dievai jau ne dievai! Tikyba tik — biznis!!! Gana, tat, nuduoti, melsties, kaukes dėti, Laiks, lietuviaviečiai, kilti! Reik gyvent pradėti!

J. Perkunas.

## Garbes jieszkoczius.

(Feljetonas.)

— Perkunai čia žino... negali tu žmogus pagarsėti ir gana. Antri metai, kaip ir šiaip bandau ir taip, ir vos-vos tapau kuopos komiteto nariu.

— Kad nežina kaip. Reikejo, kaip tik atvažiavai, pasigirt kad esi garsus revoliucionierius; na, o jei butum da dėvėjęs stačią apykaklę ir ilgus plaukus, tai ir Kalifornija žinotų.

— Taigi. Bet kad aš tokiu nesu!

— Tai nieko. Taip visi daro. Svirskis ne kitaip padarė.

— Neįže sk. Nenoriu Svirskio garbės

— Be juokų — kuongi Svirskis negarsus; juk apie jį visi žino.

— Ir Azevas garsus, bet kokia jų garbė?..

— Gerai. Tai griebkies už prakalbų; juk gerai įreiki, ir jei mokėsi atsakančiai nu duot, laiku akis primerkt, paaugštint ar pažemint „toną“ ir galvą krestelt, tai visi girs, sakydami „talentuotas kalbėtojas.“

— Prakalbų saktų aš negaliu: nēr iškalbos.

— Tai ko bijosi! Tautiečiai, juk mulkia, jiems tik reikia kalbėt, nežiurint ką kalbi — klausys. Ir tas tik geras ir garsus, kuris daug sako ir nieko nepasako.

— Et... — Imkies protestuot. Juk ir ponai protestantai garsūs. Pamatei kur naują sumanytą, ar darbą — surėkk: Protestuoju! — tas netaip yra, bet kaip-nors kitaip.

— Pagal tave, tai ir prieš gerą darbą protestuot?

— Ne kitaip; tik reikia gaudyti progą ir ypatą, prieš kurią protestuoji.

— O kam da ypatą?

— Tam: jei ji garsi, tai ją tik pagirk; jei gi nežinoma, tai stačiai iškoliok avantiuristu, gaiduku ar tam panašiai.

— Tad ir prieš mane protestuos... — Juk jieskai garbės; tai ir bus reklama.

— Eik su savo reklama.

— Arba tapk literatu; parašyk porą straipsnių į laikraštį apie reikalingumą vienybės, apie naudingumą apšvietos arba paragink prie aukų.

— Ir be to jau po tukstančius kartų atkartojama tie patarimai; ir kvailiausias jau žino, kad to mums reikia. Jei jau rašyt, tai ką nors naudingesnio.

— Ant galc buk pataikunu; girk „gar-

sių“ ypatų geras ir blogus darbus, tai tos „garsios“ ypatos atsišauks apie tave, kaip apie „įžymų draugą.“

— Turiu savo protą, nuomones ir dorą. Blogo negirsiu.

— Tai kaip tu nori pragarsėti?

— Noriu dirbt visuomenės labai tyliai, dorai, naudingai ir tik už darbus apturėti garbę.

— Tai šitaip!? Tai tu niekad nebusi garsus ir guodojamas, bet ant kiekvieno žingsnio sutiksi išjuokimą ir panieką, o gal ir pragarsėsi, bet tai tik po mirčiai.

— Dirbsiu nors dėlto, kad mirstant galėčiau pasakyti: žmogumi buvau.

Ir kodėl tokių garbės jieskotojų taip mažai?

P. Norkus.

## Keli zodziai apie jaunūmenes auklejima.

VI.

Mēs nepraleidžiame iš akių to, kad vaikų asmeniškios ypatybės tečiaus yra šiek-tiek aprubežiuotos pačios per save. Teisingai yra pasakęs Montaigne, kad: „vaiko laisvė pasibailgia tenai, kur prasideda laisvė augusiųjų“. Bet mēs neprivalome ir to užmiršti, kad mažų vaikų laisvės ribas ne augusieji turi jiems parodyti, bet patys vaikai privalo sau atrasti. Ir todėl reikia jiems tame duoti pilnutėlę valia. Jeigu mēs ir norime išsidirbti savo įtekmę ant jų, tai tas reikia daryti labai atsargiai, be prievartos, be šurkštumo ir kietų nagų. Mūsų aštrus ir žiaurus autoritetas ne tiek atneš vaikams naudos, kiek suglamžys jų mažytę valią, sudarkys jų patyrimo spēkas ir jie augs suluošinti. Kudikis pats iš prigimimo pastebėtinai greitai viską sučiopja į savo apyregę ir mielai sau išiepyja geras ypatybes, jei tik mēs ant jo neuzdėsim savo autoriteto letenos. Jis labai greitai pažįta garbę ir stengiasi ją kitų akyse užsiplėnyti, jeigu tik jam pilnai užsitikėti. Daug ilgiau jis pamena savo mažytę nelaimę ir prasižengimą, jeigu jam tą ramiai darodysi, — ilgiau negu skaudžiausį fizišką baudimą už peržengimą tėvų arba vyresnių valios. Tegul vaikai patį savo kaltės pajaučia ir nusprendžia sau bausmę, tuomet jie neišauklės savyje pykčio ir keršto, kuriuos uždėgia tankiai ateisinga tėvų arba vyresnių bausmė.

Su vaiku visuomet elgkies, kaip su lygiu sau, o ne kaip su netikusiu ir mažesniu daikteliu. Nedidelis vargas su kudikiu susiartinti, nereikės nužengti pas jį žemyn, nes jis visuomet ateis patsai angštyn, jei tik jį leisi. Jeigu jūs pajėgsite kudikiui įkvėpti supratimą, kad jis yra jums lygus ir kaip su tokiuo apsieisite, tai jūs esate laimingi, nes jūs įgijote visų-plačiausią savo įtekmę ant jo kuno ir dvasios — gavote didžiausią dovaną, kokią žmogus pasaulyje gali kada-nors apturėti. Mēs tankiai galvojame sau, kad tėvai vaikus mokiama, bet nematome kitos pusės, kad tėvai nuo vaikų taipgi mokinasi, tik to nepažįsta. Sunku ir pasakyti, katrie nuo katrų daugiau pasimoko. Kudikis yra netikėtai gražiausias mūsų mokiny, bet vienkart didžiausias pasaulyje mokytojas. Tas ką mēs nuo jo išmokstame, jeigu tik pajėgiame su juo susiartinti ir suprasti, yra brangiausiaioji mūsų pačių apsišvietimo dalis.

Kregždunaitis.

## Krutine ir plaucziai.

(Tąsa.)

Plaučiai yra apvilkti sudvilinkuota plėve, vadinama pleura. Dvi plėvės susisiečia ir slidinėja laike kvėpavimo.

Kada krutinė išsipučia įkvėpant, plaučiai netik ką įtraukia orą į kambariukus, bet taipgi traukia kraują į savo sudvėlius. Senatvėje plaučiai netaip gerai išsipučia. Sunkiausiai nejudą kaip jauno. Tokiu budu seniau sunkiau atgauti kvapą kada prisėina sunkiaus

padirbėt. Su pagalba nu latines gimnastikos krutinės judėjimas gali but užlaikytis iki gi-  
tai senatvei. Suaugusiems žmonėm gimnasti-  
ka taip lygiai reikalinga, kaip ir jauniems.

Plaučių darbas reikalauja sveikos kruti-  
nės, kuri gerai plumpnotų orą. Sukraipyta  
krutinė negali gerai atlikti savo darbą. Pa-  
prasčiausias sugadinimas krutinės paeina nuo  
pakrypimo strėnų į šoną, į priešakį ar į užpa-  
kalį. Dėlei iškrypimo krutinė negauna pro-  
gos išspusti kaip reikia ir duoda progą pri-  
kibti džiūvai. Tokis sukrevinimas paprastai  
vyksta mokykloje dėlei nuilsimo raumenų,  
kurie laiko strėnas suriestas. Kada jie atsi-  
leidžia, strėnos palinksta į tą ar kitą pusę. Jei  
tas tankiai atsikartoja, kaulai pasilieka iš-  
krypusiais ant viso amžiaus. Išvengimui tokio  
kreivumo reikalinga, kad suolai būtų tinkami,  
kad vaiko strėnos il-ėtų-i išsitiesę. Knygomis  
staliukas turėtų būti taip pritaisytas priešai jo  
akia, kad jis galėtų skaityti nepasilenkdamas.  
Gimnastika turi sustiprint raumenis, ypatingai  
strėnų raumenis. Prietaisai pečių ištiesimui  
neturi vertės. Svarbiausia yra gimnastika  
kraipyti strėnas į priešingą pusę.

Dr. F. Matulaitis.

(Toliau bus.)

## Tamsybės guolys.

(Iš „SCHKIZE NO ANTONA.“)

Juozas Plerys.

IV.

Rauda.

Kaž-kur, kaž-kas verkia . . . Balsiai . . . griau-  
džiai . . . skaudžiai . . .

Rauda atsiliepa tarp murų, išiveržia į mano ak-  
meninį kapą ir neduoda man ramumo.

Kartais rauda lyg tartum ima merdėti, ir ką tik  
girdžiasi, bet tada . . . su nauja spēka jinai vėl išsi-  
veržia ir griaudingai, sopulių pilnu aidu atsiliepa  
muruose ir mano sieloje . . .

Verkia . . . kaž-kur, kas tai verkia . . .

Rodos, lyg kad jis norėtų išverkti savo sielą,  
rodos, lyg kad jis norėtų savo kruvinomis ašaromis  
ir rauda tuos murus sugriauti . . .

Ir tai kas dieną taip, kas vakarą . . . kas nak-  
tį . . . kas valandą . . .

Nebeturiu daugiau ramumo . . .

Aš galin kęsti skausmus, kančias, nuliudimą,  
mirtį, bet tik ne verkimą . . . tiktai ne tas griaudin-  
gas, skaudžias, sopulių pilnas raudas . . .

Aš atsisėdan ant savo lovos krašto ir, užspaudeš  
pirštais ausis, žiūrėjau į akmenines grindis, bet mano  
rankos nuvargo . . .

Ir vėl girdžiu rauda . . . Balsiai . . . nerviška-  
i, griaudingai, skaudžiai, kas tai verkia ir ta rauda kur-  
čiai atsimuša į akmeninę, mano šaltojo kambario  
sieną.

Parvirtau į lovą ir užsiklojau galvą — norėjau,  
kad negirdėti tos raudos . . .

Bet, verkia — kaž-kur, kas tai neapsakoma-  
i, griaudingai verkia ir visur aš girdžiu tą raudą . . .

Rodos, lyg kad kam būtų uždėti ant visų sąna-  
rių rėžiniai ir kad tas baisias kančias, didvyris tas,  
norėtų užslopinti savo skausmuose, bet jos išsiveržia  
į lauką ir sklęsta į nesulaikomą raudą, perverdamą  
kiekvienam girdinčiam sielą . . .

Kas dieną, kas vakarą, kas naktį, kas valandą  
girdėties ta rauda . . . Aš nebegaliu daugiau jos  
klausyties . . .

Ramumą ir sielos lygsvarą ta rauda atima man...  
ir artina mane — prie sumišimo . . .

Aš nebegaliu ilgiau tvirti . . . Reikia man tą  
raudą nuraminti, reikia man patirti, kas ten verkia...  
— Kas ten verkia? — šaukė mano, lyg bepro-  
čio iškankinta siela, kad net visos mano kambario  
sienos sudrebėjo nuo mano ryksmo . . .

Ir . . . pasidarė stebuklai . . .

Geležis ir akmenis pavirsta gyvais ir pradeda  
kalbėti. Kiekvienas akmuo įmurytas storuose mu-  
ruose duoda man atsakymą ir visų atsakymai susi-  
lieja į vieną galingą griausmą, kuris, kaipo perkuni-  
jos trenksmas nuskambėjo per visą mano akmeninį  
kapą:

— „Teisybė verkia! . . .“

V.

Genijus.

Aš sėdėjan ant akmeninės lovos ir žiūrėjau į  
akmenines grindis, kur buvo įmintas gilus siauras

takas nuo vienos sienos lig kitos.

Penki žingsniai pirmyn, penki žingsniai atgal...  
— Ar tai aš įmyniau tą taką? — Klausiau  
pats savęs.

— Ne, — juk aš čia visai da neilgai teesmi;  
tiktai keletas mėnesių. O akmuo juk yra kietas, o  
įmintas takas gilus, — taip atsako man, mano ak-  
meninis kapas.

Ilgoje eilėje pradėjo eiti man pro akis nuliudu-  
sių ir nuvargusių žmonių šešėliai ir kaž-ką man pa-  
sakėjo.

Aš klausiau jų ramiai, atydziai, ir jų pasakos  
nei kiek manęs nevargino.

Bet juo daugiau jie pasakėjo, juo daugiau pra-  
dėjo rinkties šešėlių ir visi jie taip labai nuvargę ir  
nuliudę buvo.

Jų pasakojimai darėsi kaskartą vis baisesni, o  
šešėliai vis dauginosi . . . ir jų vardas buvo — var-  
guoliai.

Tada . . . pabaigoje . . . staiga prieš mane at-  
sistojo koks tai šešėlis jaunikačio išvaizdoje, dailus,  
drąsus, išbalęs, bet rimto veido, juodais ilgais plau-  
kais, dideliomis juodomis akimis . . .

— Nesibijok — aš esmi genijus, — prabilo jis  
į mane ir malonumo kibirkštis blykstelėjo jo didelė-  
se, juodose, išmintingose akyse.

Ir jis pasakėjo . . .

— „Ką tik dabar aš skridau per vieną didelį  
žemės plotą ir žiūrėjau kas ten darėsi.

Nuo vieno kalno ligi kito, aš bėgau, nuo jurės  
ligi kitos, nuo vieno vandenyno ligi kito . . .

Ir mačiau, kaip gyvenimą ravėjo . . . Taip;  
nesistebėk — gyvenimas . . . tečiau . . . esti ravia-  
mas . . .

Rodos, lyg kad mano talentu apdovanotiems  
ten, gyvenime, jau nebeturėtų duoti daugiau vietos.  
Kiekvienas, katrą tiktai aš palytėjau savo visųge-  
riausia dovana, tuojuos tą išrauna ir išmeta iš gyve-  
nimo . . .

Tiktai niekšai, niekingi gaivalai pasilieka ne-  
paliestais . . .

Pulkais vaikščioja aplink žmonės žemais kas-  
dieniniais tikslais ir visiems reikia lenkti savo spran-  
dus prieš tai . . . Kas didis, tą — *Tamsybės Guolys!*..  
Jų užmąymai tampa nužavinti . . . ju šviesos spin-  
dulys apvilktas tamsa . . . jų didybe, — pakirsta . . .

Jų gyvenimas pildosi pilkais kasdieniniais žmo-  
neliais, o *Tamsybės Guolys*, — pilnas prikimštas ma-  
no apdovanotųjų . . .

Gal tu manai, kad tu vienas čia esi . . . tu, ku-  
rio užkastą talentą apraudos Tėvynės sunys? . . .  
Ne . . . Po dešinės tau sėdi koks tai žmogus . . .  
tai dainius, vienas iš tų, kurių prakilnumas jau aplė-  
kė visą pasaulį ir prieš kurių genijų klaupja visos  
pasaulio tautos . . .

Bet tai dar ne viskas . . .

Po kairės yra vienas mano apdovanotas, jaunas  
žinovų vyras, kuriam buvo lemta išrasti žmonijai  
didelius, dar neištirtus stebuklus. Bet . . . jį imetė  
— *Tamsybės Guolys*.

Ar girdi tu tuos žingsnius virš savo galvos? . . .  
Penki žingsniai pirmyn, penki žingsniai atgal...  
Ir toliau dar daug yra ir po dešinės ir po kairės  
nuo tavęs, viršuje ir apačioje, — visos tas akmeninis  
milžinas pilnas yra tų, kurie neįtilpo tame margame  
pasanlyje, kurie neįtilpo tame kasdieniniame gyveni-  
me . . . Jų prakilnumas buvo jų nelaime . . .

Ar girdi? . . . Tai mano apdovanotieji, tai jie  
įmynė štai tą takelį kietose akmeninėse grindyse,  
vaikščiodami čia metais, metų dešimtims, šimtme-  
čiais, amžiais . . . tai jie, mano apdovanotieji . . .

Ten, lauke, gyvenimas yra be smegenų, o čia  
štai tas akmeninis milžinas yra lyg koksai gigantiš-  
kas galvos kiaušas, pripildytas visųgeriausių žmonių  
smegenimis . . .

Ar atsimeni Išganytoją? Taipogi ir Jį pilkieji  
žmoneliai persekiojo . . . Jis buvo viršnepaprastas,  
virškasdieninis, viršprakilnus, didis . . . Ir pilkieji  
žmoneliai kalė Jį prie kryžiaus . . . Ir Jis dėl jų  
buvo baisus, neapkenčiamas, nuodėmingas . . .

Ar girdi? . . . Ha! . . . Pats Išganytojas . . .  
pats Dievas pilkųjų žmonių buvo neapkenčiamas ir  
jie jį nužudė . . .

Jei jau tas atsitinka su Dievo sunumi, tai kągi  
jiems tuomet daryti su žmonių sunais? . . .  
„Užmušti! . . . Užmušti! . . . Užmušti! . . .“  
„Užmušti! . . .“ taip triumfuoja visi pilkieji žmoneliai.  
„Prakilnios dvasios turi būti panaikintos“, —  
taip mano pilkieji žmoneliai. *Tamsybės Guolys*  
jiems! . . .“

Taip pasakėjo genijus ir nutilo.—  
Tada . . .

„Bet pilkieji žmoneliai klysta“, — taip sakė  
jis. „Mano apdovanotuosius jie gali persekioti, bet  
manęs — negali. Aš eisiu . . . Ateities vartai jau  
pusiau atviri . . . Aš atidarysiu juos ligi galui ir  
įvesiu į juos savo apdovanotuosius . . . Ir tai aš  
padarysiu neuzilgo! . . .“

Jis man pabučiavo į kaktą ir pranyko . . .  
Tuomet man užgimė galvoje jaunas, didis susi-  
pratimas! —

Maksim Gorkij.

## Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Vertė V. K. Račkauckas.

(Tąsa.)

— Šikštuolis Raspopovas! — skelbė Anato-  
lijus.

Pro šalį Jevsiejaus, neužgirstamai traukdamas  
kojas, šliaužė dailutis ir smailus jo šeimininkas; jis  
juokingai raukė nosį, tartum ką uostydamas, greitai  
kratė galvą ir, mažą ranka mojuodamas, tampė sau  
barzdą. Tame paveiksle buvo kaž-kas aiškiai pa-  
sibjaurėtino, menko ir juokingo. Jevsiejaus nera-  
mumas didinosi, jis gerai žinojo, kad šeimininkas ne-  
toks yra, kaip jį perstato mažas stikliorius.

Perstateds šeimininkus, Anatolijus imdavo iš-  
juokdinė ką-nors iš publikos. Užsidegęs, išmislų  
pilnas, iki pusiannakčiui, yt skambalėlis, skambėjo  
po kiemą jo balsas, visi linksmai ir gerai juokėsi.  
Kartais jojo žiūistas žmogus puldavo jo gandytų, pa-  
sikeldavo triukšmas. Jevsiejus atsiduksėdavo.

Patėmijęs Jevsiejų, Anatolijus ištraukdavo jį  
už rankos į kiemo vidurį ir perstatydavo publikai.

— Štai jis — cukrus su miu! Šikštuolis  
Rospopovo netikras snargliukas! — Ir sukinedamas  
laibą berniuką į visas puses, jis dailiai žėrė juokin-  
gus, keistus žodžius apie šeimininką, Rajisą Pet-  
rovną ir patį Jevsiejų.

— Leisk! — patylomis prašė jį berniukas, steng-  
damasi ištrukti iš tvirtų stiklioriaus rankų, o pats  
atydziai klausėsi jo žodžių, norėjo ir stengėsi supras-  
ti jų prasmę, nors aiškiai jautė jų purvinumą. Jei  
Jevsiejus labiau stengdavosi ištrukti, publika, ypač  
moteris, nenoromis sakydavo į Anatolijų:

— Paleisk jį . . .

Jų užtarymas kaž-kodėl visados nemaloniai už-  
gandavo Jevsiejų, Anatolijus-gi supykėdavo, pra-  
dėdavo jį stumdyti ir gnaibyti, mušin kviesdamas.  
Kai-kurie vyrų patarinėdavo:

— Na, susipeškita, katras katrą?  
Moteris priešindavosi:

— Labai čia žingeidu . . . Nereikia . . .  
Ir vėl Jevsiejus jautė tuose žodžiuose kaž-ką  
nemalonių.

Baigdavosi tuomi, kad Anatolijus su pasibjaurė-  
jimu atstumdavo Jevsiejų į šalį:

— Eik sau, tu žioply . . .

Sykį, rytmetį, po tokios scenos, Jevsiejus pasi-  
tiko Anatolijų kieme su stiklų skrynele ir staiga,  
pats to nenorėdamas, tarė jam:

— Kam tu mane išjuoki? . . .  
Stikliorius dirstelėjo į jį ir užklausė:

— O ką?  
Jevsiejus nemokėjo atsakyti.

— Gal nori mušties? — vėl užklausė Anato-  
lijus. — Eikiva į mūsų daržinę, . . . o jei ne — palauk  
iki vakarui!

Jis sakė rimtai ir veikliai.

— Ne . . . aš nenoriu mušties . . . — tyliai at-  
sakė Jevsiejus.

— Ir nereikia — aš tave išpersiu! — tarė stik-  
liorius ir užtikrinimo dėlei pridėjo: — Butinai iš-  
persiu!

Jevsiejus atsiduksėjo, jis negalėjo suprasti to  
vaikėjo. Ir norėdamas suprasti, dar sykį užklausė  
tyliu balsu:

— Aš sakau — už ką tu juokiesi iš manęs?  
Anatolijui, tur-but, pasidarė nei šis nei tas, jis  
mirktelėjo savo mitriomis akimis, nusišypsojo ir  
staiga rusčiai suuko:

— Eik po velniais! Ko prisikabinai? Kad aš  
tave trenksiu . . .

Jevsiejus greitai nubėgo krautuvėn ir visą die-  
ną jautė širdyje skriaudą, kurios jis neužsitarnavo.  
Ji vienok nepertraukė jo pagarbos prie Anatolijaus,  
bet privertė bėgti iš kiemo, kaip tik Anatolijus jį už-  
tėmydavo. Ir jis prašalino stiklioriuką iš savo svajo-  
nių rinkio . . .

Netrukus po tam nevykusiam bandymui prisi-  
artinti prie žmogaus, naktį, prikėlė jį balsai šeimi-  
ninko kambario. Jis pasiklausė — ten buvo Rajisa  
Petrovna. Jis norėjo geriau persitikrinti, tyliai tad  
pasikėlė, priėjo prie visai uždarytų durų ir pridėjo  
akį prie skilutės spygoje.

Jo apmigusią akį visųpirmu užgavo žvakės liep-  
sna ir apjakino. Paskui pamatė jis ant judo suokė  
didelį iškilusį moteriškės kuną. Ji gulėjo aukštie-  
nalka, visa nuoga ir, užmetusi sau ant krutų plau-  
kus, palengvėlio pynė kasą ilgais savo pirštais. Ant  
balto moteriškės kuno drebėjo liepsnos spinduliai  
kairia ranka ausį. Kartais jis taip-gi atnešdavo kaž-  
kokias knygas ir popierų rišelius, šeimininkas imda-  
vo juos, ir lyg pagirdamas lenkdavo galvą, tyliai  
juokdavosi ir slėpdavo stalčiuje, ar statydavo į ker-  
dainuojanti, nuvargusių ir dailų. Šeimininkas nakti-  
niuose rubuos sėdėjo ant kedės pas suolą ir pylė vy-  
ną į stiklinę; ranka jo drebėjo ir žilų plaukų kuokštelė-  
ant pasmakrio taip-gi drebėjo. Akinius jis buvo nusi-

ėmęs ir veidas atrodė bjaurum.

— Taip, taip, taip, — sakė jis, — mat, kokia  
tu . . .

Jevsiejus pasitraukė nuo durų, atgulė guolyn ir  
pamislįjo:

— Apsivedė . . .

Jam pasidarė gaila Rajisos Petrovnos užtai, kad  
ji ištekėjo už žmogaus, kuris kalbėdavo apie ją blo-  
gai, ir užtai, kad jai, tur-but, labai šalta gulėti nuo-  
gai ant oda apmušto suolo. Pašoko jo galvoje ne-  
gera mįslis, bet jį patvirtino senio žodžius apie Raji-  
są, ir Jevsiejus bailiai pavarė į šalį tą mįslį.

Vakare, ant rytojaus, Rajisa Petrovna, kaip vi-  
sados įnešė vakarienę ir paprastu balsu tarė:

— Aš išeinu . . .

Ir taip-pat paprastu, šaltu ir sausu balsu, kaip  
visados, kalbėjo su ja šeimininkas. Perėjo kelios  
dienos bet judviejų atsinešimas prie viens kito nei  
kiek neatsimainė. Jevsiejus ėmė mįslyti, kad nuo-  
gą moterį jis matė sapne, jis labai nenorėjo tikėti  
šeimininko pasakojimui apie Rajisą Petrovną.

Sykį, netikėtai ir nereikalingai, atsibaldė dėdė  
Petras. Jis pražilo, susiraukė, žemesnis pasidarė.

— O aš — pradedu apjakti, našlaiti! — sakė  
jis, balsiai srėbdamas arbatą iš bludelio ir šypsoda-  
mas savo drėgnomis akimis. — Dirbti jau nebega-  
liu ir reikiša, reikia eiti ubagautų. Su Jaška nega-  
liu sutikti — miestan nori . . . Neleisi — išbėgs...  
Jis — tokio budo.

Viskas, ką pasakėjo kalvis, buvo kvailudna ir sun-  
ku klausyti. Dėdė pasidarė tartum kvailesnis, žiu-  
rėjo, kaip ir kuoni kaltas ir Jevsiejuui buvo nemaloni  
ir gėda už jį prieš šeimininką. Kuomet dėdė rengėsi  
eiti, Jevsiejus įbruko jam į delną tris rublius ir nu-  
džiugęs išlydėjo jį.

Jisai, kaip ir pirmiaus, visai patengėsi įtkiti se-  
niui, bet bijojosi su juo susitikti. Knygų krautuvė  
visados berniuko mintyje sukeldavo neaiškų savo pa-  
našumą į kapines, kur dikčiai numirusių daiktų su-  
krauta. Visos knygos buvo išdraikytos, supelėję ir iš-  
čiulptos, kvepėjo kartum apipuvusiu kvapu. Pirkdavo  
jas mažai, iš to Jevsiejus nei nesistebėjo; bet šeimi-  
ninko atsinešimas į pirkėjus ir knygas labai užgau-  
davo jo žingeidumą.

Budavo taip: senis ima į rankas knygą, atsar-  
giai skleidžia jos senus lapus, tamsiais pirštukais  
glosto apdarą, lenkia galvelę, tyliai šaiposi ir rodosi  
tuokart, kad jis myli knygą, tartum gyvą daiktą, žai-  
džia su ja, yt su kate, ar su šunyčiu. Skaitydamas,  
jis, kaip ir dėdė Petras su žaidro ugnimi, kalbėda-  
vosi su knyga, lupos minkštai ir išjuokiančiai raukė-  
si ir, galvą lenkdamas, sau vienas murmėjo ir juo-  
kėsi.

— Taip, taip . . . je, eik tu? A-a, štai kas?  
Che-che . . . A-ak, drąsa . . . Suprantu, supran-  
tu . . . Tas nebus . . . ne-e . . . che-che. O!

Tie keisti žodžiai, su kaž-kuo nesutinkantie šu-  
kavimai, baidė ir stebino Jevsiejų, lyg rodė jam slap-  
tingą dviveidiškumą senio gyvenime.

— Tu neskaitai knygų, — tarė sykį šeiminin-  
kas, — ir tai gerai, taip. Nėsa knyga — visados  
paleistuvystė, paleistuvingo proto kudikiai. Ji vis-  
ką paliečia, suerzina vaidentuvę, nuvargina ir benau-  
dingai sudrumsčia ją. Kitados buvo geros istoriš-  
kos knygos, ramių žmonių pasakojimai apie praeitį,  
o dabar kiekviena knyga nori įkvėpti tau negerus  
jausmus į gyvenimą ir nurėdyti žmogų; bet žmogus  
privalo gyventi slapta ir kunu ir siela, idant apsau-  
goti save nuo žingeidumo apie velnius ir nuo vaiden-  
tuvės, atimancios tikybą . . . Knyga nekenkia žmo-  
gui tiktai senatveje, kuomet jo paties žmogiškas  
protas jį apsaugo nuo prasišokimų.

Jevsiejus gerai atmindavo tas kalbas, bet nesu-  
prasdavo jų; jos nieko jame neprižadindavo, tik pa-  
tvirtindavo jausmą paslapties, kuri apsupa visą žmo-  
gaus gyvenimą.

Parduodant knygą, senis žiurėdavo į ją su pasi-  
gailėjimu ir visados tartum apuostydavo pirkėją, kal-  
bėdavo su juo nepaprastai, perbalsyviai, greitai, o kar-  
tais nuleisdavo balsą iki pašnabzdų, ir jo tamsų aki-  
niui stačiai iširemdavo į pirkėjo veidą. Tankiai, iš-  
lydejus studentą, nusipirkusį knygą, jis šaipydavosi,  
jam išeinant, keistai linguodavo galvą, sykį-gi net  
pirštu pagrasino išeinančiam iš krautuvės žmogui,  
mažam, dailiam, su juodais usinkais ant balto veido.  
Tankiausiai ir daugiausiai pirkdavo knygas studen-  
tai ir žmonės kaž-kuo į juos panašūs, kartais ateida-  
vo seniai, tie ilgai knisdavosi po knygas ir aštriai  
bardavosi dėlei kainos. Veik kasdieną užeidavo  
žmogus su kieta skrybele, spuogais apaugusia nosia  
ant skusto, plioškčio ir riebaus veido. Jis vadinosi  
Dorimedont Lukič, jis nešiojo ant dešinės rankos di-  
delį aukso žiedą, kuomet-gi žaidavo su šeimininku  
šachmatais, tai pusedavo per nosį ir tampydavo sau  
kairia ranka ausį. Kartais jis taip-gi atnešdavo kaž-  
kokias knygas ir popierų rišelius, šeimininkas imda-  
vo juos, ir lyg pagirdamas lenkdavo galvą, tyliai  
juokdavosi ir slėpdavo stalčiuje, ar statydavo į ker-  
tainuojanti, nuvargusių ir dailų. Šeimininkas nakti-  
niuose rubuos sėdėjo ant kedės pas suolą ir pylė vy-  
ną į stiklinę; ranka jo drebėjo ir žilų plaukų kuokštelė-  
ant pasmakrio taip-gi drebėjo. Akinius jis buvo nusi-

(Toliau bus.)

tą partiją rinkimuose sąnariai turi balsuoti. Be to, manoma esą net ligoje sušelpimą ir posmerdinę įvesti. Kaip matote, yra dirbamas labai didelis vežimas. Ateitis parodys, ar mūsų tautiečiai pajėgs aną išvežt. Rodos galėtų.—

— Vidurinio Brooklyno lietuviai buvo parengę 21 balandžio prakalbas. Nors buvo daryta žanga (10 centų), vie nok žmonių prisirinko pilna salė. Kalbėjo: J. Grinius, P. Bukšnaitis, J. Sukys ir Liutkauckas. Prakalbos vidutiniškai nusisekė.

— Vid. Brooklyno kooperasi puikiai gyvuoja, ką parodo jų apyskaitos. Nuo 7 spalnio, 1908 (nuo kooperacijos įkurimo) iki 18 balandžio draugija gavo gryno pelno \$739.06. Kapitalo įdėta — viso \$1565.50. Šita trumpuė skaitlinė turėtų paraginti ir Williamsburgo lietuvius, kurie savo kooperaciją tveria — tveria ir niekaip nesuranda drašos įkurti.

**Bridgeport, Conn.**

Mus mieste lietuvių dikto kas buris. Yra apie keturios draugystės, lietuviška bažnyčia ir klebonas kun. L. Vaitis. Draugystės nerengia nei prakalbų nei diskusijų nei debatų, — išrodo, kad jos miega amžinu miegu. Žmonės išrodo dievobaimingi, nekenčia socialistų ir jų prakalbų, — daugelis eina tankiai bažnyčion ir išpažinties. Pertat ir Velykų naktį taip, kaip Lietuvoje ir da navatniau, paveizdan: Tulas Ram. ir kiti giedojo bažnyčioj ir mergos jam padėjo su tankiais sustojimais. Vienas gieda, o kita sako: „Ne, ne taip“, o vyras atsiliepė: „šiarap!“ J. R. gieda savaip, o K. B. visa gerklė užtraukė „Nuo Veliuonos!“ Degtinę gerė apie bažnyčią ir bažnyčioje; kai kurie sumušė savo plėčkas ir degtinę pasiliejo. Nėsan jokios rodos su girtuokliais kas ten ativedė kuniga, kuris vieną „bedievį“ už krutų nutvėręs papurtė ir neužilgo pradėjo rinkti „muitą“. Giesmiuinkas „nuo veliuonos“ davė \$1.00 ir rašto, nors siulė, bet neėmė.

Ar negeriausiai būtų tokias pamaldas visai prašalinus, ką kitataučiai besijuokia.

*Skrusdė.*

**Tev. Myl. Dr-tes reikaluose.**

**Throop, Pa.** Vietinė 35 TMD. kuopa savo susirinkime drangios narių nuomonei sekančius dalykus: 1) Draugijai dabar gerai stovint reikėtų pamėlyti apie jos ateitį ir kokius nepermatomus atsitikimus, kurie neprielankiai galėtų atsilipti ant jos išdo. To dėl gerai būtų išskirti išde nejudinamąjį, taip vadinamą „geležinį kapitalą.“ Mūsų kuopa pataria nuo kiekvieno sąnario išskirti tam tikslui po 10 centų. 2) Raštininkų Šelpimo Fondas prijungti prie

TMD., nes ši Draugija, o ne kas kitas, privalo sukonecentruoti apie save raštininkus, raštus ir jų išleidimą. 3) Mūsų Draugijai vertėtų paskirti kokią-nors sumą — sakysim \$50 — prigelbėjimui išleisti Kun. Dembskio veikalą „Inkvizicija.“ Tokio rašto lietuvių kalboje dar nėra, todėl mūsų literatiškai draugijai ytin priderėtų jo išleidimas paskubinti. Gal tai ne pašelpos ar dovanos pavidale, gal su išlyga, kad autorius už tą dalį sugražintų Draugijon knygomis, bet mums prisidėti būtina reikia ir ateinantį seimas būtina turi apie tai tarti.

Kuopos vardu,  
*Vincas Jusevičius.*

**Szis-tas.**

*Apvainikuotojo darbai.*

Atstatytas dabar nuo įpėdinystės Serbijos sosto įpėdinis kunigaikštis Jurgis atsižymėjo savo žauriais darbais; jis mokinosi Rusijos karo mokyklose, tai iš dalies pasisavino iš ten oficerių papročius. Porą mėnesių atgal jis liepė keliems kareiviams praskirsti upėjėkertį ir išsimaudyti. Tas „išsimaudymas“ labai ne ant sveikatos nuejo kareiviams — visi peršalo ir mirtinai susirgo. Noras užgruodyti kareivius prieš karą su Austrija ne pavyko. Porą savaitių atgal kng. Jurgis padarė naują beprotystę — nukankino savo tarną Kolakovičių. Štai kaip aprašo nukankintąjį:

Visas kunas buvo mėlynas nuo kumščiaimų ir spardymų Galvoj du dideliu guzu, iš jų verčiasi puliai, kairiojo smilkinio kaulas įlaužtas. Veidas žaidėtas; kairioji akis sunaikinta; kairiojo pusėj veido eina šešiolikos ctm. ilgumo žaizda. Kairiojo žando kaulas sulaužtas, truksta ten kelių dantų. Burnos vidurys pilnas sukresėjusių kraujų. Krutinė įlaužta; kairieji 9, 10, 11 ir 12 šonkauliai perlaužti. Kairiosios rankos petyj 10 ctm. ilgumo žaizda; delnas tos pačios rankos kiaurai perkirstas, du pirštu sulaužytu. Pilvas pamėlynavęs, matyt kraujas supludo ten; spėjama, kad taip atsitiko nuo spyrimo koja į pilvą ar nuo užgavimo kokiuo buku daiktu.

Abejose kojose žaizdos ir mėlynės. Viduriai kraujais apsiopylę, žarnos visai persivertę. — Taip aprašė dariusieji kuno sekciją daktarai.

Karalius norėjo užslėpti tą užmušimą, bet nepavyko. Laikraštis „Zwono“ patalpino tos piktadarybės aprašymą. S-d. partija pakėlė apie tai klausimą skupčinoj (Serbijos parlamente). Po visų kuni gaikščio darbų, po atviros agitacijos už karą, po užmušimo savo tarno, — nebegalėję jis toliau pasilikti sosto įpėdiniu.

Daug ir apvainikuotieji padaro tokių žmogžudysčių, tik jos retai aikštėn išėina, o kaip jau išėina, tai nustebina visą pasaulį.

*Ir budelį apgavo*

Ekaterinburgo advokatų sąjungon kreipėsi prašydamas patarimo totoris Chalidow. girdi, jis buvęs budeliu, t. y. pakardavęs vietiniame kalejime mirtin pasmerktuosius; už savo „darbą“ suderėjęs po 10 rub. nuo pakartojo; pakaręs iš viso 16 žmonių, tai jam prigulėję gauti net 160 r. valdžia gi jam teismokėju-i 100 rub., noris dabar 60 rub. iš valdžios išjieskoti. — Daryvenom iki to, kad ir budelis nebesigėdija įvardyti savo amata.

P.

**Vietines zinius.**

— Vietiniai ir aplinkiniai seccijalistai rengia didelę 1-mos gegnžio demonstraciją, kurioje dalyvaus į 50.000 vyrų ir moterų. Proccesija prasidės nuo Rudgers skvėro.

— Pereitą nedėdienį užvažiavo pakeliui iš New Yorko į Brooklyną milžiniškas Ringling brolių cirkas, kuris pristovės čionai čielą savaitę ir patrauks į Philadelphiją.

— New Rochele priemiesty, 197 Washington ave. policija užčiuope netikrų pinigų dirbėjus. Pas juos rado sumaniai įtaisytą dirbtuvę, kur dirbo sidabrinis ir popierinius pinigus ne tik Dėdės Samo kišenių skriaudami, bet ir Italiją. Rasta pas juos gatavų amerikoniškų ir itališkų pinigų apie \$16.000, ir tas viskas sukonfiskuota, draug su dirbtuvės savininku — daktaru, inžinierium, chiromantu ir svieto keliautoju Fernandez.

**Mūsų žingunė.**

*Eželis* — „Pirma gegužės“  
*K. Šestokas* — „Ne tik vyrai, bet moteris ir merginos...“  
*P.* — „Neįvykęs karas“ (laiskas iš Europos). *Pr. Johnson* — „Keletas minčių apie mirties bausmę“. *J. Jaunutis* — „Krikščionybė ir socializmas“ (kritika raštu). *E. Vytis* — „Paniekintas socialistas.“ *Šliburis* — „Kritikas.“  
*P. Norkus* — „Poezija.“

**Krasos dėžutė.**

*Eželiui.* „Pirma gegužės“ eilutės netilps. Persilpnos. *65 LSS. kuopai.* Tai menkiniekis, kurio neverta ir taisyti. Taip senai viskas atsitiko ir kelti iš grabo mažus nesutikimus — gaila tik vietos laikraestyje.  
*A. Mitkui.* Jau menkas buvo užpuolimas, o dar menkesnis dalykas prieš tą teisingumą. Atiduokite viską laikui — jįsai geriausias nesutikimų gydymojas.

**Apgarsinimai.**

**Brolei, pas savo!**  
Tikras Lietuviškas DZIEGORMEISTERIS ir auksorius duodu ži noti jog uždeju krautuve viskiu tavoru, kaip tai: žiedu šliubiniu, su-

susiziedavimo ir išodintu visokeis akmenais ir diamantais. Visokiu brošku, spilku kaip vyrams teip ir merginoms. Lencogeliu auksiniu ir paausuotu ant 10 metų. Užlaikau muzikaliskus instrumentus, armonikus, skripkas, muzikaliskus baxus, klernatus ir teip toliaus. Prilaukau visokius akuliorius dėl visokiu akiu kaipo akulistas praktikavojęs ant to. E-su išsiptikavojęs per 27 metus ant taisymo dziegorėliu, dziegoriu, brošku, spilku ir tt.

JOSEPH MITKO,  
254 Grand Str., Brooklyn, N. Y.  
Telephone: 1568 W Greenpoint.

Norintiems vesti arba laimingai gyventi jau apsiavedusiems, patariama nusipirkti tik ką išėjusią gražią knygelę:

**Kaip apsivesti ir laimingai gyventi?**

parašytą K. Stkls. Čia yra suklasinetą daugelis ilgėsių ir trumpėsių straipsnelių, minčių, aforizmų ir juokelių, vis apie žėnybinį gyvenimą, kuris iš 1000 lietuvių 999-nius gyvai interesuoja. Kaina visai nebrangi — tik 15 centų. O laikas ją skaityti pats-tas: gavėnia praėjo, kita dar toli.

Pavieniai pirkėjai ir agentai kreipkitės šiuomi adresu:

**J. J. Paukštis & Co.**  
120-124 Grand st. Brooklyn, N. Y.

**„BALTRAMIEJAUS NAKTIS“**

yra tai puikus prancūzų romanas. Žingėdys tikėjimo pamatai ir mirštančiųjų ginčai: bedievio ir kataliko. Idomūs darbai karaliaus, kunigų ir jų paslaptis. „Balt. Naktis“ stora, didelė knyga. Kunigai draudžia ją skaityti.  
**Kaina 75 cen.**

**„RAISTAS“ (THE JUNGLE),**

versta iš anglų kalbos originalo. Yra tai aprašymas iš Amerikos lietuvių gyvenimo. „Raistas“ taip žingėdi, kad į visas civiliztuotas kalbas išversta, todėl jog akyva knyga. „RAISTA“ perskaitęs busi kaip šešias klisas pabaigęs ir geriau pasaulį bei surėdymą pažinsi, negu daug metų Amerikoje gyvenęs.  
**Kaina 1 dol.**

**J. Naujokas, Madison Sta. Box 189, New York, N. Y.**

**Puiki bučernia.**

Parsiduoda po No. 276 Wythe ave, Brooklyn, N. Y. Kas nori pigiai įsigyti gražų mėsinycios biznį, tepasiskubina greitu laiku atsiskauti. Pardavimo priezastis — iškeliamas į kitą vietą.

**Sugryžtanti pergalėtojai.**

Nuo neatmenamų laikų pergalėtojų sugryžimas buvo apvaikščiojamas visos tautos. Kiekvienas stengėsi parodyti savo meilę ir pasištventimą. Gali būti netinkamu, bet teisinga sulyginus su tuo prasinešančią pirmynėgą Trinerio Amerikoniško Elikyro Karčiojo Vyno. Jis pergalėjo visus nuduotojus, nes geresnių šitos rūšies vaistų negalima nė vienam padaryti. Jei tas būtų galima, tai tas būtų vel padaryta tik Trinerio. Jo laboratorijos, po priežiura mokslininkų yra pavyzdžiu švarumo ir prienamos kiekvienam. Jo vaistai yra žinomi žmonėms kaipo ištikimos gyduolės visose skilvio, žarnų ir kraujo ligose. Vartok juos

kaip tik valgumas sumenkės ar jausiesi silpnu ir pailsusiu be jokios matomos priezasties. Gaunama aptiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

**Naujausiai ištirti vaistai.**

Piaukų sulakymui ir atauginimui, nuo papucų, epnų, niežulio, egzemos, keleto pavidų gydolės ir gydymo budai Geriausia gyduolė nuo prakaltavimo ir smirdėjimo kojų, atleidimui pailančių kojų, ką Vokietijos armijoje kareiviai vartoja pagal formulą. Prof. Brundzos Gyduolės yra gvarantuotos Vaistų ir M.isto tiesų chemijos biure Washingtone, per patį szių vaistų lezradėją su pagerinimu ir dadėjimu substancijų visiezkal neužkenkiančių sveikatai ir sistemai; jokio negali būti pavojaus, tas užtvirtinta mūsų prisiega ir azios szaltes istatymais. Taipgi išziųsime placzas informacijas, kaip sustabdyt atinkima plaukyti ir atauginti ant lezpliekos galvos, kaip lezsi-gdyti ir lezankinti plelekana, papucius, de-derives, niežulį, egzema ir kitas odo-skuros ligas, ant kurių mes esame specialistais su savo gyduolėmis. Bus lezsiuzta jums lezsiuzskintimai ir darodymai, kaip ezimtai tukastanczių lezsiuzgdė. Apraszę istoriją savo ligos, o gani visokias rodas dykal Beto szios informaczijs ir taip kiekvienam reikalingos, todėl lin ezina, kad jos ras-tai kozmame name, apszagotą žmones nuo ap-gavikų ir suozedytų ezimtus dolerij.

Mūsų biuras su krautuve atdaras nuo 10 ryto iki 8 vakare kozmą dieną. Visomis ezvontomis dienomis uzdaryta. Ateikite ar raszykite umai idedami dvicentinių stampą ant lezsiuzintimo visokių rodų  
**Prof. J. M. Brundza & Co.**  
990 Broadway, B'klyn, New York.

No. 1005. — Gvarantuota per W. F. Severa Co. sulyg istatymais apie Maista ir Vaista, nuo 30 d. Berzelio, 1906 m.

**Nuo Visokiu Odos Ligu.**

Ar pasiziurėjai į veidrodį. Jeigu ne, tai padaryk tą tuojaus. Prisiziurėk, kaip tavo oda yra pilna defektų. Leisk mums prirodyti tau vaista, kuris gydo odos nesveikumus, išvalo kraują ir pagrazina oda. Tuomi vaistu yra visiems gerai žinomas

**SEVEROS KRAUJO VALYTOJAS.**

Nemanyk, kad tavo prietikis yra neišgydomas. Kiti teipgi sirgdavo, bet dabar, ačiu vaistams, turi sveiką odą. Perskaityk, ką neseniai mums rašė Rudolfas Boczar iš Melrose, Man., Canada.

„Seniai jau jums nerašiau, kadangi pirm norėjau persitikrinti apie pasekmes Severos Kraujo Valytojo, ar tos pasekmės patenkančios. Po sunaudojimui vienos bonkutės visi spuogai ir išberimai pranyko ir daugiaus jau nepasirodė, ir mano kunas yra visai sveikas, o mano smagumas yra pasekme. Yra tai teisingas atnaujintojas žmonių rases“.

Severos Kraujo Valytojas privalo būti priimamas kiekviename atsitikime.

**anemijos, užnuodijimo kraujo, vočių, pasidėnimo paliaukių, egzemos, pučkų, apdegimų, lišajų, užsinuodijimo, išbalimo ir abelno nusilpnėjimo.**

**Kaina \$1.00**

— DAKTARO PATARIMAI DOVANAI. —

**Abelnai Vartojamu Preparatu.**

priverčiančiu prie veikimo malimo organus, padedančiu malimui, duodančiu sveiką apetitą ir prašalinančiu užkietėjimą yra

**Severos Gyvasties Balsamas.**

Nurodomas visuose atsitikimuose nemalimo, dispepsijos, pilvo skaudėjimo, ir abelno nusilpnėjimo. Šis vaistas nusipnejuosiems sugrąžina jiegas ir sveikatą. Tikras jiegu tverėjas.  
**Kaina 75c.**

**Nuo pecziu skaudėjimo.**

patariam gerai ištrinti Severos Aliejumi šv. Gothardo, vienok norint išsisaugoti vidurių ligų ir prašalint tą įgrįsantį skaudėjimą.

**Severos Vaista Kepenim ir Inkstam**

reikia imti. Yra geras vaistas nuo nusilpnėjimo inkstų, uždegimo puslės ir visokių nesveikumų šlapymo keliu. Prašalina iš kuno nereikalingas substancias ir gydo gan greit.  
**Kaina 50 ir \$1.00.**

PARSIDUODA VILOSE APTIEKOSE. NEPRIIMK KITOKIŲ VAISTŲ.

**W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA**

Knygu Kataliogas.

Adomas Mickevicia (1798-1878). Jo gyvenimas, raštai ir darbai. Parase A. J. Danbaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c
Ar socialistas gali but kataliku? Socializmas ir draugams darbininkams. Parase Zmogus. Plymouth, Pa., 1900, pusl. 100
Agis darbininku judejimo Lietuvoje. Si knygele apraso darbininku judejima ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Parase A. Lietuvis ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c
Apuko Sapnai. Cionai yra rinkinelis 100 paveikslu is gyvenimo: Laipsniai, Partijos, Kietasprandis. Parase juos pats rašytojas. Parase juos pats rašytojas. Parase juos pats rašytojas.

Mythai, pasakos ir legendos Zemaitiu. Surinkti ir isleisti per D-ra Edm. Veckenstedta, vyresniju senoviskiu kalbu mokytoja prie Nikolajaus gimnazijos Liepojoj (Kurše). Yra tai akvivaizijos ir juokingiausios senoviskos pasakos apie visokius stebuklus ir prajovus, apie darbus geru ir piktu dvasiu, apie Laumes, Laimes, Raganas, Vilkalokus ir tt. Lietuviškai isguldė J. Šliupas M. D. Plymouth, Pa. 1897, pusl. 190 ... 50c
Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir kas vargina lietuvius. Parase Zmogus. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 31 ... 10c
Mokslinčius Tvardaukas. Apsaka iš žmonių adavimų, kaip Tvardauko tėva užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išėjo. Lenkiškai parase J. I. Kraszewski. Lietuviškai isguldė F. M. Dvi dalys. Plymouth, Pa. 1905 pusi. 174 ... 50c
Parsidavimas ir Pelnas. Iš prietikių Prūsų Lietuvoje, Pagal A. Swiętochowski. Kaip vienas lietuvis atėjęs iš Did. Lietuvos atsidavė vokiečiams, net pavardę ir tikėjimą permaitė ir paskui išvarė jį. Parase Zmogus. Plymouth, Pa. 1901, pusl. 32 ... 10c
Pasikalbėjimai apie dangų ir žemę. Labai akyva knygele, su 15 paveikslėliu. Vertė iš svetimų kalbų. P. A. Plymouth, Pa., pusl. 81. ... 25c
Palemonas ir Giržduta. Apsaka eilėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasakų, senovės tikėjimų ir savo, fantazijos. Parase M. D. S. Plymouth, Pa., 1904, pusl. 72 ... 20c
Puota—Nuskintas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai Parase Bijunas. Plymouth, Pa. 1902, pusl. 32 ... 10c
Pagieža—Jurgis Durnelis. Dvi labai puikus apsakos iš gyvenimo. Kiekvienam priimtos pasiskaityt. Lenkiškai parase Broilis. Lietuviškai isguldė Vincas Kudirka. Plymouth, Pa. 1902, pusl. 90 ... 25c
Popieros Gromatomis rašyt. Gaunama visokio skyriaus, su maloniomis dainėmis ir visokiais aprašymais tuzinas su kopertais 15c
Sausio Devinta. Šioje knygotėje yra plačiai aprašyta apie Petrapilės darbininkų sukilimą arba „Raudonąjį Nedėdienį“ kaip išbadėję minios ejo maldauti nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiuntė kariuomenę ir tukstančius išžudė. Gana lengvas ir graudus pasakojimas. Parase Maksim Gorky. Vertė F. M. Brooklyn, N. Y. 1908, pusl. 40 ... 15c
Užsistanavik ant to gerai. Arba apmislėjimai apie keturis daiktus paskutinius, skaitymas graudus ir juokingas. Lenkiškai parase J. V. Nera. Lietuviškon kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886 pusl. 150 ... 15c
Vilius Tell. Drama penkiuose aktuose Yra tai geriausias veikalas, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiško formoj parašyta čia kovą už nepriklausomybę šveicarų nu Austrijos jungu; darbai šveicarijos patrijotų, tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškai vertė Vincas Kapsas, Plymouth Pa. 1899, pusl. 152 ... 30c
Vargdieniai. Apsaka iš tikrų atsitikimų penktos ir šeštos dešimties 19-tojo šimtmėo. o. Su autoriaus paveikslu. Šioje knygotėje apraso apie baudžiavos laikus Lietuvoje, kaip ponai žmones plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų puotas, apie žydų gudrybes ir tt. Ši knygele didelė akyva, vietomis juokinga, o vietomis liudna. Parase Aleksandras Fromas (Gužutis). Plymouth, Pa. 1906, pusl. 187 ... 50c
Valkata. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kaimo mergaitės gyvenimo. Kaip mergaitė tėvo prakeikta, išėjo į miestus, pateko į suvadžiotojų nagus, pradždė savo gyvenimą ir pati nusižudė. Pamokinimas tėvams. Iš latviško vertė J. Pleirys. Brooklyn, N. Y. 1908. ... 10c
Vyntato Prisiėka. Paveikslas reiškia tą valandą, kada kryžioaik griebė 16-tą balandžio 1362 metė Kauno pilį. Tolyje, anapus Nemuno, veržiasi liepsnos ir dumai nuo gaisruojančių druvietės griuvėsių. Aplink jį susitelkę tėvunai, vyčiai ir vaidiūčiai. Vytautas gimė 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas perstato nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apygėnų Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrų! Vytautas išpildė savo prisiėkė 15 liepos 1410 m. ant Zalgrės ir Ėglekhalio laukų, paguldė 40 tukstančių kryžiočių su Didžioju jū Mistru. Paveikslas didumas 274x214. Prekė ... 35c
„Vienybė Lietuvninkų“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Prekė ... \$2.00
Nuo 1899 metų iki 1903 „ ... \$3.00
Nuo 1903 metų iki 1908 „ ... \$2.50
Šitas pamėnėtas laikraštis, arba rankius kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, jame galima rast visokių skaitymu, apie ką tik panorėsi tai jame rasi, kurie malonit turēt tai ilgai nelaukit.



Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERALIMO, REUMATIZMO, STRENU SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.
Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigėlbėti, neįeškok rodos pas kokius nemokitus žydelius ar kryžiuokus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locnā videntautį, reikalaujamas tikrų grynų ir gydaneių vaistų — pas ALBERTA G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.
garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolų“ o persitikrinsi, kad neiškleisi velturi ir ant apgavysečių savo sunkiai uždirbo cento. Turime gyduoles nuo visokių liđų, kokios tikrai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kugikių, vyrų ir moterų.
„Lenkiškai—Lietuviški“ vaistai jau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tavę!
Ypatinai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažintį
Delto jeigu trokšti tikros gydytojaus pagelbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi.
Adrisuok:
Albertas G. Groblewskis
Cor. Elm and Main Sts.
Plymouth, Pa.

DIDZIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVISKA AGENTURA
PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.
Ofisas 120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y.
Ofisas 224 E. Main Street. PLYMOUTH, PA.
PINIGU SIUNTIMAS.
Siunčia pinigų į visas svieto dalis, sangiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigų į krajų savo giminems arba pažįstamiems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigų siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nueina.
ŠIFKORTES.
Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų ir kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkorticų prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikėtus ant geležinkelijų galima gauti iš New Yorko į pietines ir ykarines valstijas.
Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip to: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.
DIDZIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ.
Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip-pat ir maldų knygas.
Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:
J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

KAIP PADARYTI MONUS
Knyga, aprašanti kaip padaryti 63 monus be aparatų ir ypatingo mokslo. Prekė 50c. Pinigus siųsti Money Or.
JONAS ILGAUDAS
3312 S. Halsted St., Chicago.

Išejo iš po spaudos VILNIAUS KALENDORIUS 1909.
Apart pilnų kalendorinių žinių ir rodyklių telpa daug gražių straipsnių, kaip va:
Vincas Kudirka, jo gyvenimas ir veikimas (su paveikslu). St. Š. — Mūsų atstovai dumoje (su paveikslais).
A-a — Oro stebuklai. Br. Liesis iš N. A. Rubakino. — Pasaulj nėra linksmų valandų, Nuskausta Mergelė, Kur gražiausia, Tykus, tykus vakarėliai, Kvietkos gražesniuosis — Jovaro eilės (su rašytojo paveikslu). — Nulindęs einu aš per mišką (eilės iš Heine) Juozas B. — Stebuklai (paveikslėlis) Žemaitė. — Grudas, kaip vištos kiaušinis (iš grapo L. Tolstojaus) J. B-nis. — Velnias, apsakėlė. J. — Nepjauti javai (Nekrasovo eilės) J. Bijūnelis. — Elegija (Lermontovo) Berželis Svyrunėlis. — Kaip apsiėiti su bitėmis. — Jonui J-aičiui (eilės) J. B-s. — Arklių užandės (gelazonis) ir įnosės. Gyvulių gydytojas Veitas. — Naujos akėčios. Jaunas Ukininkas. — Keli žodžiai apie Valstybės Dumą. Andrius Bulota. — Patarimai. — Mūsų drangijų adresai. — Pačta, prekymečiai, ir tt. — Apskelbimai.
KALENDORIAUS KAINA 25c.
Užsimokantys už „Vien. L.“ šioms metams gauna ta puiku kalendoriu DOVANAI.

- VIENYBES LIETUVNINKŲ AGENTAI.
W Sarpalius, Alden, Pa.
Baltimore, Md.
J. Luis, 521 W. Baltimore st.
P. Glaveckas 635 W. Lombard st.
Brooklyn, N. Y.
E. Fromas, 73 Grand St.
T. Jarmala, 217 Berry St.
Cambridgeport, Mass.
S. Grizt, 541 Main St
P. Bartkevičius, 719 Main st.
Chicago, Ill.
Jos. Valmeris 168 W. 18-th st.
P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave
M. M. Juška, 1289 W 22 st.
Elisabeth, N. J.
Dom. Boczkus, 211 1-st St.
E. St. Louis, Ill.
K. J. Baranovskas 452 Collinsville ave
Easton, Pa.
Feliksas Raulynaitis, Box 196
Montello, Mass.
B. P. Miškinis, Box 124
Newark, N. J.
V. Ambrazevyčia, 178 Ferry st.
New Britain, Conn.
M. J. Czeponis, 21 Pleasant St
J. M. Zeika, 28 Connerton st.
New York.
J. M. Danielius, 451 W. 19-st
Nauगतuck, Conn.
A. Levandauckas.
Pittsburg, Pa.
J. G. Miliuackas.
% Union Saving Bank.
Scranton, Pa.
J. Petrikis, 1514 Ross Ave
So. Boston, Mass.
N. Gendrolis, 224 Athens St
Shenandoah, Pa.
J. Rudminas, 236 N. West st.
Turners Falls, Mass.
K. P. Szimkonis, box 671
Waterbury, Conn.
J. Zementaukas, 39 W. Porter St.
Worcester, Mass.
Chas. Žemaitis, 45 Ward st.

NAUJAS KATALOGAS
koko nebuvo lietuviškų kalbų, bus kožnam prisūstas ant pareikalavimo kuris prisūstis o c. markėms. Tame kataloge telpa aprašymai, apie Elektriskų Krutanciu paveikslų mašinas, magiškas lėmpas, štukas, visokių gatunkų knygas ir tt. Kas nusipirks naują juokingų dainų knygele "Dainų Vainikėlis" kurios prekė 25 cent. tam priusime katalogo dykai. Reikalaujame gerų agentų pardavinėjimui mus tavų pō miestus ir miestelius. Adresuokite:
GEO. A. PUPAUSKY & CO.,
1112 S. LEAVITT ST. CHICAGO, ILL.

Daktaras A. Zajackowski
Buvėsis viršininkas ligonbučio po vardu „Jėzas Kudikių“, Varšavoje.
103 S. 2-nd Brooklyn, N.Y.
ir Berry st.,
Valandos:
nuo 9-10 ryte, 1-2 po piet., 6-8 vak.

J ir K Broliai Abračiai,
Visiems žinomi jau 22 metai biznije.
Laiko puikų Saliung visokių gerimų, kaip to, skanus Alus gardi Arielka visokis Vynas ir kvepentis Cigarai.
Laiko arklius ir visokius vežtus del kraustimo į kur ir kas tik pareikalauja. Reikale kreipkitės pas savo lietuvius
J. ir K. BROLIAI ABRAČIUS,
293 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRUGELI.
Skanus alus, gardi arieka, elius, visokis vinas, kvepentis cigarai, ir pulkūs užkandžiai. Salė del mitingų ir vesėlių. Nepamirškite šios atsakančiausios vietos, o busit užganėdinti.
73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.
Palei Wythe Ave.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
120-124 Grand st. 224 E. Main st.
Brooklyn, N. Y. Plymouth, Pa.
LIETUVIŠKA KARČIAMA A. ADŽGAUCKO,
palei lietuvišką bažnyčią,
Plymouth, Penn'a.
Skanus alus, puikiausia arieka, visokis vinas, porteris, elius ir kvepanti cigarai.
Atsilankykite pas seną biznierių ir visiems pažįstamą A. Adžgaucką.
Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St, Brooklyn, N. Y.

LIETUVIŠKA KARČIAMA A. ADŽGAUCKO,
palei lietuvišką bažnyčią,
Plymouth, Penn'a.
Skanus alus, puikiausia arieka, visokis vinas, porteris, elius ir kvepanti cigarai.
Atsilankykite pas seną biznierių ir visiems pažįstamą A. Adžgaucką.
Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St, Brooklyn, N. Y.

SKAITYK O ZINOSI VISKA.
Jagu neturi mano katalogą rašyk šėndien o apturėsi gerėnėiu armonikų, skripkų klarnetų, trubių, koncertinų ir daugybę kitokių muzikališkų instrumentų. Cisto aukso 14 K. Šiūbėnų žiedų, džiėgėrių, lėnciugų, spilkų, kolėkų, kompasų auksinių ir paauskuotų, gerų britvų, visokio skriaus drūkavojimo masynukių, albumų portretam, revolverių, šaudyklių, gumintu lieterių, adresam pečėčių, istoriskū ir maldaknygų kokiu tik randasi lietuviškoi kalbōi, gražių popierų del rašimo gromatų su puikėusiais apskaitymais ir dainoms su drūknotais oplink konvertais tuzinas už 25c 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$6.00. Lietuviška biblija arba šventas raštus seno ir naujo testamento lietuviškom literom puslap. 1127 drucei abdryta, prekė su pristuntimu \$3.00. Elektrikinis žiedas nuo reumatizmo, sudrūtinimo kūno, atgaivinimo kraujo, sutaisimo nervu ir daugybė kito kėjų ligų. Tukstančiai žmonių dėkavoja už izgydyma, 14 K. paauskuotas ant 20 metų prekė \$3.00, prasto \$1.00. Prisūskite savo tikrā adresā ir už 5c. markē o apturėsi sio mēto katalogo dykai su 450 paveikslais ir 1000 nauduingu daiktų.
Stornikam, agentam ir pedlioriam parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaujami viska pas tikrā lietuvi gausite, teisingus tavorus.
Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St, Brooklyn, N. Y.

Old Phone 203-R. New P-ne 1500-R  
**Lietuviškas Graborius,**  
**Fr. Kavaliauskas,**  
 Karietos Laidotuvėms, Vesi-  
 lioms ir Krikštynkms.  
 57 Cor. Hazle & Stanton st.,  
 Wilkes-Barre, Pa.

**PIRMAS LIETUVIŠKAS**  
**Fotografistas ir Maliorius**  
**VISOKIŲ ABROŽŲ.**



—Darba—  
 atlieku puikiai už prieina-  
 namą prekę.  
 Kogeriausia darau naujas skripkas ir taisyau.  
**G. BENSON,**  
 328 Bedford ave. BROOKLYN, N. Y.  
 (tarpe So. 2nd ir 3rd st., du bloka nuo Grand st.)  
 Gelerija atidara nuo 8 ryte iki 6 val. vakare.  
 Uatarninkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M  
**Dr. Albertas Kauffman**  
 Gydytojas iš seno krajaus.

**Specialistas nuo visokių ligų.**  
 Gydo net labiausiai užsisėdėjusias vyrų, moterų ir kūdikių ligas.  
 Galima sėsišnekėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviskai.  
**VALANDOS PRIĖMIMO.**  
 nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po pietų, nuo 7 iki 9 vakare.  
 No. 51 N. Washington street  
**Wilkes-Barre, Pa.**

**PRETELIAI LIETUVIAI!**  
 12 dideliu ir 12 mažu.  
**Prekė \$10 už bakst.** Prekis apmokamas  
**H. B. ROSENSON,**  
 817-819 Grand St., BROOKLYN, N. Y.  
 Telephone, 1102 W. Washington

**GERIAUSIA UŽEIGA PAS VINČĄ ŽARSKĮ.**  
 Laikau puikioje vietoje Salluna, už laikau skaniausius gerimus, Aly, Arielką, visokių Vynų ir kvepencius Cigarus.  
 Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį po Numeriu  
**111 Wythe Ave.**  
**Brooklyn, N. Y.**

**Jonas S. Lopatto,**  
 Attorney and Counselor-at-Law (Lietuvų advokatas pabaigos Pensylvanijos Universiteta), užsiima varamu proių visuose teismuose.  
 Offisas rnuose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE PA.  
 Teleponas naujas Office 37  
 „ „ Residencijos 1284-R.

New Phone 4023-2. Lock Box 48  
**CHAS. ADAMS.**  
 Laikau agenturą, parduodu šiforties ant geriausių linijų ir greičiausių laivų ir siunčiu pinigų į visas vietas dailis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Prieg tam laikau **HOTELI**  
**Chas. Adams,**  
 George ave & Ash st., Parsons, Pa.

**Lietuviškas Ziegormeistras.**  
 Sziuomi užsiimu jau 18 metų.  
 Prancūz visoms Lietuviams, kad uždešau didelę krantvė visokių dziegorėlių ir žiedų: kaip to, laikrodžių stenių, klėtinų dyko auksu vyriški ir moteriški su gražiom kvėtikoms ir t. t. Visokių žiedų silubinių ir šelp nesiot vaikams ir merginoms: dideliam pasirinkimo ir už prieinamą prekę. **VISOKIŲ MUZIKOS IRANKŲ.**  
 Skripka, armonika, strunų, klėnetų, brivų, drukuojamų maszių ir parasonų. Teipogi dziegorėlius pataisau.  
**M. MINKUS,**  
 kmpas Hancock ir  
 236 E. Mark str. Wilkes-Barre, Pa.

**P. V. ROVNIANEK & CO.**  
 Seniausias Lenkiškai-Slaviškas  
**BANKINIS NAMAS**

Uždėtas prieš 21 metus.

**KANCELIARIJOS:** 25 Ave. A., New York, N. Y.  
 612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.  
 305 North Water st., Connelville, Pa.

**TAUTIEČIAI!**  
 Jeigu norite siusti pinigus į seną kraują, arba reikalinga kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų, kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antverp, Anglija, Fium, Libau ir t. t. Paimam visokias reikaluose turto ir karėvijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mokam procentą.

Su bent koku reikalu kreipkitės ypatingai ar per laisšką:

**P. V. Rovnianek & Co.,**  
 25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

**Max Kobre**  
**Litewski i Polski BANK**

40 Canal Str.,—142 Division Str., New York  
 Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y

Prieteliai! duodu jums žinia, kad mes parduodam šiforties ant visų greičiausių laivų už pigiausia prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini North German Lloyd Bremen; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Rotterdam. Siunčiame pini gus, kurius jusų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite sūnekėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudikite, kad mes per 52 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi pardūdam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.  
 Duodam žinoti kad mes priimam pinigus į depositų bankos ir mokam po 3 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir viršans, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti gali kožą dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

**Daktaras Tiesu, Julian Czupka.**  
 Advokatas ir Notary Public.  
 Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre Pa., kasdien.  
 18 S Washington Ave. Soranton, Pa.  
 Panežėjai ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.  
 Užsiimu provomis Wilkes-Barre ir Soranton ir teipi pas skvairas, pa liudyjimus (doviernastis) išrupinu Rosioj ir Lietuvoi.

New Phone 1284-R.  
**PUIKUS HOTELIS!**  
**KAZ. MILIŠAUSKO.**  
 Geriansia ūžeiga lietuviams. Salė Mitingams ir Susirinkimams. Priek tam laikau kriaučystę. Steliuotus siutus dirbu pagal naujausia madą, už prieinamą prekę.  
 Reikale nepamirškite savo lietuvi.  
 243 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.  
 Hotelis žemai, o kriaučystė viršų.

**GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS**  
 — pas —  
**Jona Kulboka**  
 SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA, VISOKI VYNAI, KVEPIANTI CIGARAI.  
 74 Grand st., Brooklyn, N. Y. (kampus Wythe ave.)

**Lietuviškas Dzegornikas**  
 Sziuomi užsiimu jau 20 metų.  
 Užlaikau visokios rusies laikrodzius, eiseninius, pastatomų ir kiseninius vyriški-moteriški kūs, aukštinis ir sidrinius rožėdžius, visokius žiedus, epi lkas, anskarus ir branzalietis teipi vėnė avonė žiedus, su de du literis, diena mėnesi metu su vardais dykai. Teipogi tai sau šioe visis pamintėtis ir n pamintėtis dailius Gausite už įgią piekę ensakancė rasyte.  
 Norinti užsordernot laikrodži aukštin ar sids brinj, ar paakuoat, tegul prisūcia savo tikra adresą ir 30 ct., o mes priuėsim ant Expreso ir peržurėjas gali užsimokėti pinigus ir pastimt.  
**VINCAS URMANAVIČIA,**  
 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

**PLYMOUTH NATIONAL BANK,**  
 East Main st., Plymouth, Pa.  
 KAPITOLAS.....100.000  
 PERVIRŠIS.....20.000  
 Tris procento mokame ant padėty pinigų. Bus išmokėta ant kiekvieno pareikalavimo. Geriusia užtikrinta urėdiska banka.  
 John R. Powell, Prezidentas.  
 John J. Moore, Vice-Prezident.  
 R. J. Faust, Jr. Kasierius.

**ADRESAI**  
 CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „TEVYNĖS MYLĖTOJŲ“ DRAUGYSTĖS.  
 Pirmsėdis: B. K. Balevičia, 826 32-nd st., Chicago, Ill.  
 Sekretorius: A. Ramanauckas, 101 Oak st. Lawrence, Mass  
 Kasierius: A. J. Povilaika, 804 Bank st., Waterbury, Conn.  
 Knnygis: J. Simanavyčius, 331 Barnes st., Plymouth, Pa.  
 Literatiškas Komitetas: J. Baltrušaitis, Philadelphia, Pa.  
 Jonas Ilgaudas, Chicago, Ill.  
 V. Sziakiys, 119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

**Lietuviškas Daktaras.**  
 Daktaras draugysčių: Šv. Jurgio, D.L.K. Gedimino, Šv. Petro ir Povilo  
 OFISO VALANDOS: TELEPHONE:  
 8-10 A. M. 1950  
 1-2 A. M. GREENPOINT.  
 6-8 A. M.  
**DR. H. MENDLOWITZ**  
 271 Berry st., Brooklyn, N. Y.

**Lietuviszka Biblija**

Tai esti Szventas Rasztas Seno ir Naujo Testamento, in lietuviškąją kalbą perstatytas ir iš naujo perveizdetas.

Pirmutine BIBLIJA, išspauzdinta latiniškomis arba lietuviškomis litaromis, kurią galės dabar kiekvienas lietuvis su savo šeimyna namuose skaityt.

Čia yra visos penkios knygos Maižiešias, Valdouų, Jozues, Samueliaus, apie Karalius, Nusidavimai Karalių, Ezro, Neėmiošias, Esterės, Jobo, Dovidio psalmi, Salomono pamokslu žodžiai, Mokytojas Salomono, Augštoji Giesmė Salomono, Visos šešiolikos pranašų knygos, Visų keturių Evangelistų raštai, Gyvenimas Kristaus, Šv. Jono Apreiskimai ir tt.

Knyga didelio formato, nuo 1127 puslapių, drutais, gražiais apdarais. Kaštuoja tik **\$3.00.**

Reikalaudami visada adresuokit šiaip:  
**J. J. PAUKSZTIS & Co.,**  
 120-124 Grand St., — 224 E. Main St.,  
 Brooklyn, N. Y. — Plymouth, Pa.

**Jau išėjo iš po spaudos „Baltramiejaus Naktis“.**  
**PROSPER MERIMEES**

Yra tai romanas, prancūzų duelistai, pamatai religijos ir svarbūs tikėjimiški ginčai. Labai įdomūs karalių, vyskupų ir kunigų darbai ir jų paslapybės. Išskerdimas krikščionių hugenotų, tik viena nakčia 60 tukstančių. Paryžiuje ir dviejų miršančių kalba — bedievio ir kataliko.

„Baltramiejaus Naktis“ didelė, stora knyga, labai žingeidi, naudinga ir reikalinga kiekvienam perskaityti.  
**KAINA 75 cen.**  
 Audekliniais apdarais \$1.00.  
 Gaunama knygynuose, pas agentus ir išleideja. Stelaujant adresuoti:

**J. NAUJKAS,**  
 Mad. Sq. Sta. box 189, New York.  
 Upton Sinclair'o „RAISTAS“ (The Jungle), iš Amerikos lietuvių gyvenimo aprašymai. Kaina 1 doleris.  
 Prenumerata laikraščių „Vienybė Lietuvininkų“ ar „Lietuvos“ metams 2 dol., bet kas naujai užsisakyje per mane „Vienybė Lietuvininkų“ ar „Lietuvą“ metams, pristigdamas man 2 dol., apitūdie vieną šitų laikraščių ir „RAISTA“ arba „BALTRAMIEJAUS NAKTĮ“ dovana!

VIENYBĖ GRYNUMAS.  
**Vinco Daunoro**  
**APTIEKOS**  
 GALYBĖ. TEISINGUMAS.  
 227 ir 229 Bedford Ave. 132 Bedford Ave.  
 kampus North 4 gatvės. tarp North 9 ir 10 gatvių.  
 Tel. 2017 Greenpoint. Tel. 1406 Greenpoint.  
**BROOKLYN, N. Y.**

Teleponas 8 S.  
**P. V. Obiecinas & Co**  
 Cor. 12-th and Carson st.,  
 S. S. Pittsburg, Pa

Pa duodu laivakortes ant visokių linijų ir stūdių pinigų į visas dalis svieto Daviernastis (pavedimus rastų) atikimui reikalų su Masko-amer valdžia ismanan visokius pinigus ant amerikoniškų ir t. t. Darau apsergėjimus nuo ugnies (Fire Insurance) ant visokių dailių. Jeigu kurį atkelisvėję nžlaikytų kasiegnarėje, tegu saukiaisi prie manęs, o as įj isliuosiu.  
 Lietuviai kreipkitės pas savo tautietį, o buiste užganėdinti.

**JOS. ANDRIUSZIS**  
**Sinclair House,**  
 Didžiausias ir puikiausias saliu-  
 nas, geriausiu ūžeiga lietuviams  
**85 N. Main St.**  
**PITTSBURG, PA.**

**Lietuviška karčiama.**  
**JUOZO JUODZEIKIO**  
 Skanus alus, porteris, gardi arielka, visokis vynas ir cigarai kvepianti. Teipi biliardas dėl zobovų.  
 Coalbridge, Pa.  
 Szl pufki vieta raz dšei netoli Wilkes-Barre, Pa. Lietuviai, užėikit pas savo tautietį.

Naujas Teleponas No. 52  
**Dr. F. J. Krajewski,**  
 42 So. Washington Street,  
**WILKES-BARRE, Pa.**  
 Pirmas Lenkiškas Daktaras.  
 VALANDOS:  
 nuo 9 iki 12 ryte, —1-4 po piet  
 ir nuo 7 iki 9 vakare.

**HOTELIS**  
**VIN. DAJNIO**  
 12 W. Main st. Plymouth, Pa.  
 Užlaiko visokios arielkos, vyno, skanaus alučio, porterio ir kvepianti cigarai. Salė dėl draugysčių ir šelp susirinkimų.  
 Reikale kreipkitės pas savo tautietį **VINČĄ DAJNĮ.**

**Antanas Staszauckas.**  
 Laikau puikioje vietoje Salluna, užlaikau skaniausius gerimus ir kvepencius Cigarus. Lietu viai nepamirškite atsilankyti pas savo vienantį  
 No. 7 Cor. Nesbitt ir B  
**EAST PLYMOUTH PA.**

**W. SŁOMINSKA,**  
 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.  
 Mano Dirbtuve tapo  
 Apdovanoata  
**DWIEMS MEDALIAIS**  
 ant Kosciuszkos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiszką izdirbimą.

**KARUNŲ, SZARPŲ, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**  
 Turiu už garbę apreikszi guodoniems Kunigams ir guodoti. Draugystėms, kad asz dirbu visus augščiaus pamintus daigtus Figiausei, Teingiausei ir Geriausei, nes per 30 metų užsiimdama izdirbimais įgijau ceriausę praktikę ir dėl to galu viską padirbt pigiau ir geriau ne gu kiti fabrika.  
 su guodone  
**W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.**

**DR. ALEX O'MALLEY,**  
 SPECIJALINTAS.

1880 Per suvirsz 21 metu 1909 as pasekmingai išgydžiau visokio budo

**Ruptura**  
 Vyrų, moteriu ir vaiku

**TIKRA RUPTURA.**  
**VANDENINE RUPTURA**  
**NE-TIKRA RUPTURA**  
 be peilio ir be skausmingu arba pavojingu operacijų. Aš per paskutinius metus išgydžiau šimtus ligonių (jusu pačiu apeliinkejė), pas kurios galit pasiklausti apie maño gydymą: niekas su manim nesuligina šioje gydymo sakoje. Išgydyti ligoniai geriausias liudyimas.  
**IŠGYDYTAS PIRM PENKIU SUVIRŠ METŲ.**  
 tebesveikas—nebenešioja diržu.  
 John Villinger, superintendentas Susquehanna (Stogmaier) bravoro, Nanticoke, sako: „Aš įgavau rupturą nuo kelimo sunkiu daiktu. Lankiau vyvairius gydytojus, kurie sakė mano liga esant neišgydoma. Jokie diržai negelbejo, pakol nuėjau pas dr. O'Malley. Aš dabar sveikas. Neturiu jokių skaudėjimų, jokių išsiveržimų, ir mielai pasakojū kitiems kenčiantiems, kas mane išgydė. Dirbu bravore kasdien ir seniai nemečiau diržus, nes man ju nereikia.“  
 Tai vienas iš daugelio liudymu nuo dekingu išgydytu ligonių.  
 Šimtai panašiu liudymu sudėti mūsų raštineje.  
 Atsiusk 2c. markę ir gausi mano knyguete apie rupturą, su paveiksiais, uždyka.

**Dr. O'Malley**  
**Medical Offices:**  
 158 So. Washington Street,  
 Wilkes-Barre, Pa.,  
 kur lietuviškai ir lenkiškai susikaibama ir susirašoma.

**PUIKUS HOTELIS**  
**Andriaus Milišausko**  
 Visada šaltas alus, skani arielka, elius, porteris, visoki vynai ir kvepianti cigarai.  
 Lietuviai vietiniai ir atvažiavę iš kitur, nepamirškite šios puikios vietos.  
**16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.**  
 \*Priešai Central Dypa

**MOKINKIMĖS PATYS**  
 Gramatika anglisikos kalbos mokintis be mokinioje (apdaryta) \$1.00.  
 Vaikų Draugas arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokinioje 15 c.  
 Naujas Budas mokintis rašyti be mokinioje..... 10 c.  
 Aritmetika mokinimuisi rokundy su paveiksiais (apdaryta)..... 35 c.  
 Pinigus siųskit per Money Order šiuo adresu  
**P. Mikolainis,**  
 Box 62. New York City.